

ZHŮMEČEK



Vaše
vánoční
příběhy
(12-15)

Foto: Šárka Kubíková, DD Dubá

V Dubé už mají vánoční stromeček nastrojený!

Milá Zámečata,



jako malý jsem se děsně bál čertů. Byl jsem v domově celkem zlobivý, takže bylo proč.

Ze základní školy jsem sice nosil jedničky, ale na mé chování v některých hodinách si někteří učitelé pamatují nechvalně dodnes. Když do třídy vstoupil Mikuláš s andělem, vždy jsem si myslel, že se tentokrát čert ztratil. A pak najednou rány do dveří, dupání, zvuk starých prorezlých řetězů a bylo to jasné. Najednou jsem byl nejmenší ze třídy a schovaný téměř pod lavicí. Kromě pár „pohlazení“ metlou a zašpiněním od čerta to s vyhrůžkou, že příští rok skončím v pekle, dopadlo dobře.

Teda do chvíle, než jsem dorazil do domova, kde čekala další partička toho vysokého hodného pána s berlí. A zase čerti. Můj den hrůzy. Vždy jsem slíbil, co se dalo, jen aby mě čerti neunesli. Co jsem slíbil letos? Jsem rád, že na mě čerti zapomněli, ale jak mně vždycky říkali, pekelná kniha hříchů ví všechno...

A tak slibuji, že až příště potkám Mikuláše, místo básničky mu budu nahlas předčítat z našeho Zámečku. Začnu novinkami z domovů, pak jim ukážu všechny krásné fotky a pro čerta si nechám horoskop. Jen doufám, že se nenarodil ve znamení Panny, protože kdo čte náš Zámeček pravidelně, ví, že by to nedopadlo dobře.

Za celou redakci našeho časopisu vám přeji krásné Vánoce a ať vám nový rok 2023 přináší radost!

Lukáš Kotlár
šéfredaktor

Íčka na Džemfestu



Íčka neboli instruktoři. Vyrostli na akcích Správné pětky, někteří jsou z domovů, další z rodin. A teď jako teenageři vrací to, co jako děti dostaly: Radost prckům v DD. A protože fakt makají, občas je odměníme, třeba výpravou na festival Džemfest. Jak si to letos užili?

Nejvíce jsem si užil asi Pokáče a No Name. Prima bylo hlavně to, že festival probíhal v kulturáku v teple. Ale kdykoliv jsme chtěli, mohli jsme se projít hned do vedlejšího parku. Na jídlo jsme si zašli na kebab, ten byl taky fajn. Cesta taxíkem utekla celkem rychle, i když jsme se museli rozdělit do dvou aut.

Na chatě se spalo moc dobře a Natka s Evou se o nás krásně staraly, nachystaly nám skvělou snídani i oběd. Hned po obědě jsme probírali téma Halloween, co připravíme na příští víkend na akci Správné pětky. Podělili jsme se o úkoly a tak na Myšinci všechno dopře dopadlo.

Džemfest byl super, nechyběla tam spousta srandy a smích.

Honza Ciešlok
DD Fulnek



Adriana je bakalářka! A pokračuje dál

Adriana přišla k nám do domova jako malá osmiletá dívenka. Byla tichá, spíše samotářská, ráda si četla, sledovala televizní noviny a dokumentární pořady.

Vynikala skvělou slovní zásobou a při komunikaci s ní jste měli pocit, že mluvíte s mnohem starším děvčetem. Její zájmy s věkem rostly, a když se po ukončení základky rozhodovala, kam půjde, zvolila si střední zdravotnickou školu, obor sociální činnost. Studium ji bavilo a po maturitě bylo jasné, že půjde dál – na vysokou.

Nakonec si vybrala Univerzitu Tomáše Bati ve Zlíně, která je Kroměříži nejbližší, a také zde mohla pokračovat v sociálním oboru.

Bakalářský program Sociální pedagogika jí vyloženě sedl a letos v červnu získala akademický titul bakalář. Dokázala, že když člověk chce, dokáže všechno na světě. Samozřejmě, že ještě nekončí a pokračuje za svým snem, který už má téměř na dosah – chce být magistra.

„Áďo naše milá, blahopřejeme a jsme na tebe moc pyšní!“

Kamil Hrudík, DD Kroměříž



Ochutnávka



Van & Truck Show

Spolek Kinderkamioňáci uspořádal za podpory kurýrní společnosti DHL parádní akci v Plumlově s výtěžkem právě pro DD Plumlov a Klokánek v Dlouhé Loučce. Jaké to tam bylo?

8-11



Český tým na bedně!

V mezinárodním fotbalovém mistrovství Polska, kterého se zúčastnily i týmy z DD z Německa, Ukrajiny nebo Portugalska, urvala česká reprezentace tvořená hráči z DD Dolní Počernice a Klánovice skvělé třetí místo.

16-21



PECKA pro Dlažkovice

Vítězství ve 13. ročník PECKA CUPu, turnaje v malé kopané, který pořádá Chomutovská liga malého fotbalu a DD Vysoká Pec, obhájil tým DD Dlažkovice. Přinášíme zprávu z turnaje, fotky, tabulku i přehled oceněných.

26-27



Bränball

Reportáž z kroměřížského turnaje v tomto vskutku netradičním sportu, který už se ale stal pro domovy ze Zlínského kraje tradičním. Letošní ročník vyhrál tým z DD Uherské Hradiště.

44-45



Umělci z Duchovna

V Dětskémm domově Duchov se fotí a točí. Nejedná se o žádný sjezd umělců, ale o tvůrčí filmové a mediální dílny společnosti Adonai for People a festivalu A-FilmTeensFest. A vznikají tam úžasné věci!

65-67



Open Gate

Andrea z DD Dolní Počernice už studuje Open Gate druhým rokem a tak přináší první ohlédnutí a popisuje, jak to ve škole chodí. A Open Gate zve všechny zájemce z DD na den otevřených dveří, který proběhne 26. 1. 2023.

88-89, 96



Zámeček podporují



Zámeček k vám sponzorsky
dovezla společnost



WWW.ZAMECEK.NET



Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Duha Zámeček, Frýdecká 16, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Webeditor: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redakce: Natálie Sobolová a přátelé

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DD Klánovice)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nadja Dittmannová (Spolu dětem)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (Deník)

Radim Koreš (DD Písek)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (publicista)

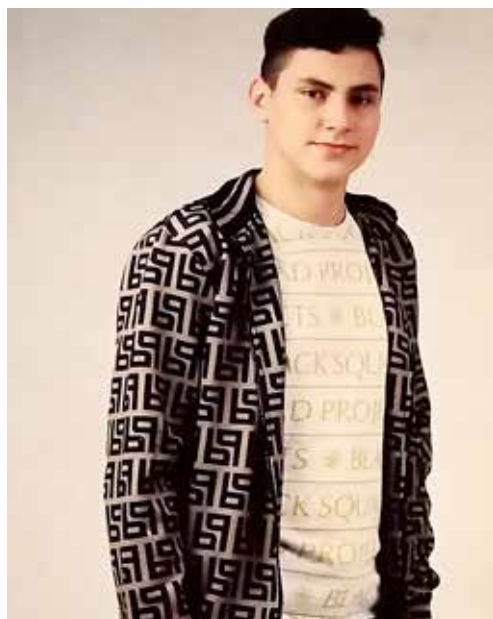
Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

Martin Fiala (vyrostl v DD Husita): Díky Nadaci Terezy Maxové dětem jsem si našel dobře placenou brigádu

Martinovi je 18 let, má dvě mladší sestry Evelínu a Simonu a od puberty do dospělosti vyrůstal v DD Husita. Po jeho narození mamce Evě, která to v tu dobu měla velmi složité, ho od jeho deseti dnů do 13 let vychovávali babička Marcela a dědeček Miloslav. Do té doby měl, jak sám říká, normální život. O prázdninách jezdil na dovolenou do Itálie, víkendy trávil na chatě, také měli dva psy. Jaká byla cesta dnes dospělého Martina Fialy do dětského domova a jak se mu dnes žije v Praze? To vše se dozvíte v rozhovoru Zámečku.

Jak vzpomínáš na dětství, kdy jsi byl ještě doma?

Už v té době jsem měl spoustu problémů s policií, jelikož jsem venku s kamarády dělal průsery a ve škole mě to strašně nebavilo. Každý rok jsem měl kolem 200 zameškaných hodin, někdy i více, protože už jako malý kluk jsem se naučil, že když budu simulovat a půjdu k doktorovi, který mi dá razítko a nechá mě pár dní doma, nemůžou mi na to ve škole nic říct.



A nakonec ale řekli...

Čtvrtou třídu na základní škole jsem musel opakovat, jelikož když do školy nechodíte, a to skoro vůbec, tak nic neumíte a pětky z testů se jen sypou. V té době se můj děda dozvěděl, že má rakovinu žaludku, což pro mě a babičku, která byla invalidní a zdravotně na tom také nebyla nejlépe, byla velká rána. V páté třídě jsem měl také spousty zameškaných hodin, ředitelské důtky a žákovskou knížku plnou poznámek. Takřka veškerý svůj volný čas doma jsem trávil především hraním her na počítači, za ty roky to byly tisíce hodin.

Jak to, že ti to vlastně doma procházelo?

Babička i děda už měli oba přes 70 let a zdraví pryč. Ráno jsem dělal scény, že mi je zle, abych nešel do školy, a málokdy se jim povedlo mě tam dostat. Za nic mě nikdy nebili, ale takhle ráno jsem několikrát dostal výprask páskem, aby mě dostali z postele, ale já ani tak nešel. A když jsem šel, šel jsem k doktorovi, že mi je zle, a jelikož se děda léčil s rakovinou a babička byla invalidní a doktoři z místní polikliniky je dobře znali, tak pro ně nebylo nic neobvyklého, že jsem řekl, že mě k němu posílají samotného, protože nemohou přijít. V mých 13 letech děda po dvou letech léčby umřel; pro mě neumřel jenom děda, ale i táta, kterým pro mě vždycky byl a bude... Svého biologického otce jsem totiž nikdy neviděl.

Co s tebou bylo po smrti dědečka?

Babička na mě zůstala sama a já dál nechodil do školy a dělal problémy, až jsem v šesté třídě měl asi tisíc zameškaných hodin. Každé pondělí jsem chodil ke kurátorovi, občas chodil kurátor i do školy, kam si zvali moji babičku ke komisi, jelikož jsem si psal omluvenky, přepisoval známky a tak dále. Ke konci školního roku mi soud nařídil ústavní výchovu v Dětském domově Husita. Do dětského domova mě dali, protože babičku a dědu jako pěstouny chodil párkrát za rok školit ředitel dětského domova Igor Grimmich, který mě znal od mala, jinak bych asi skončil na úplně jiném místě.

Co pro tebe bylo v dětském domově na začátku nejtěžší?

Musel jsem chodit do školy, uklízet, vařit, najednou byl denní režim. Počítač nebo mobil maximálně dvě hodiny denně, chodil jsem v 9 večer spát... Na víkendy nebo prázdniny jsem jezdil k babičce, a někdy vydržet od pondělí do pátku, než byl víkend, bylo peklo. Asi má nejsilnější vzpomínka na dětský domov je to, jak všichni vychovatelé měli a mají energii vám s čímkoliv a kdykoliv pomoc, tahat si práci domů a mít nervy na to s vámi vydržet, i když zrovna nemáte svůj den.

Kdy u tebe nastal ten zlom k lepšímu?

No nakonec jsem udělal velký krok vpřed, když jsem dodělal základní školu, naučil se nějaké samostatnosti, zodpovědnosti. Dnes jsem třetím rokem na střední škole SOU Dubno v Příbrami – obor automechanik, na který mě navedl můj děda. Bydlím v Praze, kde mám byt, který jsem zdědil po babičce, která minulý rok zemřela. S matkou i sestrami se stýkám a pracujeme na nějakém normálním vztahu, jelikož jsme si za ty roky nebyli moc blízcí.



Co máš za brigádu díky Nadaci Terezy Maxové dětem?

O víkendech chodím na brigádu jako ostraha v nákupním centru. Je to klidná, někdy až nudná práce, ovšem dobře placená. Chodím tam od začátku července 2022. Brigádu mi zařídila Nadace Terezy Maxové dětem přes projekt To dáš!. Doslechl jsem se o ní v dětském domově, jelikož nás vedli k tomu, abychom o prázdninách něco dělali a ideálně si vydělali i nějaké peníze.

Chtěl bys něco vzkázat do domova?

Do DD Husita bych chtěl dětem vzkázat, že i když je to tam někdy všechno štvete a nebaví, vyhrály v loterii, že jsou právě tam – mezi skvělými lidmi, kteří tam pro ně vždy jsou.

Připravil Lukáš Kotlár

Projekt Nadace Terezy Maxové dětem s názvem To dáš! pomáhá dětem z dětských domovů a výchovných ústavů najít práci a zároveň si ji udržet, protože to není jen tak...



Vánoce po celý rok. Kurýři z DHL vozí dětem dárky i zážitky

Dětem hodně lásky. I tak by mohl znít název nebo motto logistické společnosti DHL. Známa zkratka v sobě ve skutečnosti ukrývá počáteční písmena zakladatelů tohoto dopravce, nicméně k dětem mají zástupci „déháelka“ opravdu blízko. Zejména k těm z dětských domovů, kterým žlutá auta s červeným logem pravidelně vozí náš Zámeček. Do všech koutů republiky, bez zbytečných průtahů a hlavně zadarmo, čehož si neskutečně vážíme. Děkuje.





PRO DĚČÁK I KLOKÁNEK

Nejen dlouhodobá spolupráce DHL a Zámečku ukazuje, jak manažerům či kurýrům této společnosti záleží na sociálně znevýhodněných dětech. Důkazem je také Van and Truck Show, charitativní akce organizovaná spolkem Kinderkamioňáci za podpory právě kurýrní společnosti DHL. Profesionální šoféři dodávek, nákladních aut a kamionů každý rok v létě spojí síly, aby prostřednictvím víkendové akce bavili veřejnost a zároveň přispěli dvěma zařízení v Olomouckém kraji: Dětskému domovu Plumlov a Klokánku v Dlouhé Loučce.

NEJEN PENÍZE, ALE I ČAS

„Spolupráci jsme navázali asi před pěti lety, kdy nás Kinderkamioňáci oslovili, jestli bychom přijeli na jejich sraz do Kožušan-Tážal, kde nám nabídnou pro děti zajímavý program a několik dárečků. Nakonec se z toho vyklubal nádherný víkend, kde děti dostaly mraky jídla a sladkostí, ale také kamion dárků,“ zavzpomínal na jeden z ročníků Van and Truck Show

ředitel Dětského domova Plumlov Radim Kratochvíl. Nejen se zmíněnými organizátory, ale i s DHL trvá jejich spolupráce dodnes.

„Děvčata jezdí za námi na domov, kde s dětmi tráví čas. Vždy dovezou spoustu dárků a sladkostí,“ pochvaluje si ředitel Kratochvíl.

PŘIJELI I DĚTI Z PROSTĚJOVA

Přímo v Plumlově se konaly dosud poslední dva ročníky Van and Truck Show a děti z místního DD u toho samozřejmě nechyběly. Zadarmo si užily například spanilou jízdu do nedalekého Prostějova a zpět, simulovaný zásah hasičů či řádění v pěně, zajímavé ceny mohly vyhrát v soutěžním tahání dodávky na laně nebo v tombole. Pozvání do areálu kempu Žralok přijali také děvčata a chlapci z DD Prostějov a samozřejmě z Klokánku Dlouhá Loučka, do nějž putuje část výtěžku z tomboly či dražby.

VŽDY SE PTAJÍ, CO KOUPIŤ

„Nedáváme přímo peníze, ale děláme to tak, že se jich zeptáme, co za ten určený obnos

chtějí koupit. Celý víkend běží také sbírka hraček, oblečení, spotřebičů, nábytku a dalších věcí a pomůcek, které potom rozdělíme mezi dětský domov a Klokánek,” vysvětlil za pořadatele Petr Konečný v rozhovoru pro Olomoucký deník, který o akci informoval.

FIRMA DHL VÝTĚŽEK ZDOVJNÁSOBILA

Například loni se tímto způsobem podařilo vybrat 48 120 korun. Finančně přispěli i zástupci DHL. „Mezi zaměstnanci jsme uspořádali sbírku, vybraly se desítky tisíc. Vydrazili jsme i nějaké věci a společnost jako taková tu částku pak zdvojnásobila,” řekl Deníku supervisor mošnovské pobočky DHL Jiří Novotný.

Podobně štědré to bylo i letos. „Parta Kinderkamioňáků nám dovezla na zahradu dětský domeček v hodnotě 28 650 korun. Jeho instalace byla spojena se zábavným dnem pro děti,” popsala Zámečku Alena Holcová, ředitelka obdarovaného Klokánku.

DHL?

Dětem Hodně Lásky!

Uvidíme, kolik vynesie jubilejní 10. ročník Van and Truck Show příští rok. Každopádně díky kurýrům, kteří neváhají obětovat Dětem Hodně Lásky, mají někteří z vás Vánoce i v létě. Ty pravé svátky nám opět zpříjemní nové vydání Zámečku, které do vašeho domova přijelo žlutou dodávkou s červeným logem.

Děkujeme Hodným Lidem!

František Berger

Foto: Deník/František Berger





Když Adrian Dalsey, Larry Hillblom a Robert Lynn v roce 1969 založili společnost DHL, neměli tušení, že způsobí revoluci ve světě logistiky. Dnes je DHL největší světovou logistickou společností na světě. 380 tisíc zaměstnanců ve více než 220 zemích a oblastech lidem každý den pomáhá překonávat hranice, vstupovat na trhy a rozvíjet podnikání. Nebo třeba jen poslat dopis vašim milovaným. Nebo (sponzorsky) dopravit Zámeček do všech domovů v Česku.





Veselé Vánoce nejen z Mikulova

Těšíme se na Vánoce.

Narodila se nám štěňátka!

Celý náš domeček napříč všemi skupinami už se velmi těší na Vánoce. Píšeme svá přání Ježíškovi, ale také se nemůžeme dočkat na naše každoroční vánoční setkání, kdy k nám přijdou nasát vánoční atmosféru nejen učitelé, spolužáci, kamarádi, ale i rodiny zaměstnanců a přátelé z řad veřejnosti či našich podporovatelů.

Tak jako každý rok, i letos se tety se svými dětmi pečlivě připravují, aby měly pro návštěvu připraven pěkný program, malé pohoštění, ale i dáreček. Kromě různých přáníček a výrobků děti vytváří i dárečky z keramiky. Pracovat s hlinou je velmi baví, navíc, když u toho společně zpívají koledy, povídají si nebo teta „začaruje“ a spojí zábavu i s aromaterapií...

Ale je tu ještě jedna pro nás důležitá událost. Narodila se nám štěňátka! Teda, jedné naší skvělé tetě, která je ochotná ve svém volnu se svojí rodinou za námi štěňátka vozit. A my tak máme canisterapii a můžeme se se štěňátky mazlit, radovat, hladit je, ale také sledovat, jak nám rostou před očima, a vidět jejich pokroky. Vždy si i společně povídáme a potom jsme dobře naladěni a spokojeni.

Zase se vám někdy ozveme, ale teď už jdeme na rozsvícení vánočního stromu na náměstí.

Krásné Vánoce a skvělý rok 2023 vám přeji děti a zaměstnanci

DD Mikulov



Nešlo o dárky, ale o atmosféru

Moje nejlepší Vánoce byly tak 4 roky zpátky.

Byl jsem s babičkou a koukali jsme v televizi na Sám doma. Pomáhal jsem babičce smažit řízky a zdobit byt. Potom jsme měli večeři a šli vyhlížet Ježíška. Mezi tím babička připravila dárky pod stromeček a já jsem byl rád, když jsem viděl padat hvězdu a myslel jsem si, že je to Ježíšek a že jede k nám.

Když zazvonil zvoneček, tak jsem rychle vyběhl a viděl jsem dárky pod stromečkem. Rozzářily se mi oči a viděl jsem, jak je babička šťastná, že mám radost z dárků, ale mně nešlo jenom o dárky, ale o tu atmosféru, kterou jsem jako malý prožíval ten jeden den bez nenávisti, že mi nikdo nenadává, o to mi šlo. Moje babička byla pro mě poklad, Vánoce jsme si užili a nemuseli jsme mít hromadu peněz.

I maličkosti dělají velké věci.

Matěj (14), SDD Budišov-Holeje



Těším se!

Nevim jistě, které Vánoce byly nejhezčí, ale nejkrásnější Vánoce jsem měl minulý rok, kdy jsme to měli těžké s penězi a já a moje sestra jsme koupili mamce sadu šamponů a bonboniéru. Já jsem dostal sadu Old Spice, v dětském domově jsem si přál fotbalový dres FCB s jménem Piqué – a splnilo se mi to! Doma i v domově jsme to hezky oslavili. Moc se těším na letošní Vánoce!

David

DDŠ Bystřice pod Hostýnem

S babičkou a dědou

Moje nejkrásnější Vánoce byly, když jsem byl doma. Když mi bylo 12 let, dostal jsem nový telefon, ale ten jsem si ani nepřál, a k němu jsem měl i neomezená data, volání a SMS. Byl jsem moc rád.

Dostal jsem také nějaké peníze, ale o dárky mi vůbec nešlo. Byl jsem rád, že jsem byl s babičkou a s dědou. Také jsem chodil ven s nejlepším kamarádem, hráli jsme spolu deskové hry, pojídali doma cukroví a koulovali se s rodinou. Byla to ohromná legrace.

Na Nový rok 2019 jsme udělali výborný ohňostroj. Měli jsme k němu drahou pyrotechniku. Byli jsme také u známých a Nový rok jsme pořádně zapili. Je jasné, že já měl dětské šampaňské. Ten rok jsem si pořádně užil a vzpomínám na ty chvíle radosti.

Je velká škoda a mrzí mě, že už babička ani děda nežijí. Moc mi oba chybí a Vánoce bez nich už nejsou ty pravé.

Honza

DDŠ Bystřice pod Hostýnem

Přání od sedmi trpaslíků

Žilo sedm vánočních trpaslíků. Každý měl svou zálibu. Jeden rád jedl, další se stále smál, nejvyšší vymýšlel blbosti, nejkrásnější hledala na každém to nejlepší, nejmladší stále lumpačila, blondák se snažil vyhýbat povinností a ten nejmenší se musel stále hledat. Mohlo to tak být, ale nebylo, skoro nebylo.

Sedm trpaslíků mělo plno aktivit. Plavání, malování, kreslení, sport, hlavolamy, kreativní tvoření, vaření, zpěv, tanec..., a všichni rádi cestovali. Buďte aktivní jako my a snažte se zkoušet nové věci. Jestli Vás něco nadchne, je to jediné dobře. Uděláte radost sobě, ale i ostatním, když se vše vydaří. Nás sedm vánočních trpaslíků Vám přeje hodně štěstí, zdraví a lásky o Vánocích, ale i v celém novém roce. Svátky prožijte co nejkrásněji.

To Vám přeji trpaslíci z Volyně.

Michal F. & kluci a holky z RB 4.



Cukroví, Kevin a Mrazík

Moje Vánoce byly úžasné. Dostala jsem voňavku a fetízky a měli jsme na večeři řízek a bramborovou kaši. Pekli jsme s mamkou a s tatkou cukroví. A večer jsme dělali sněhuláka. A večer jsme se dívali na Kevina a na Mrazíka. A strávili jsme hezké Vánoce, byly to naše nejkrásnější rodinné Vánoce a užili jsme si to. Byli jsme venku, stavěli jsme sněhuláka, dostali jsme to, co jsme si přáli, a tak jsme prožili naše nejkrásnější Vánoce.

Marcela (11), DD Uherský Ostroh

Měli jsme dva stromky

Moje nejlepší Vánoce byly doma u mamky. Vždy jsme vařili. Celý den jsme nejedli, až k večeři kapra. A poslouchali jsme koledy a pomodlili jsme se a šli jsme rozdávat dárky. Vždy jsem rozdávala dárky já. A pak jsme zpívali a radovali jsme se. Měli jsme dva stromky. Užila jsem si to...

Jitka M. (13)

DD Uherský Ostroh





Reprezentace Česka složená z DD Dolní Počernice a DD Klánovice přivezla z Polska senzační bronz

Nabídka reprezentovat Českou republiku na mezinárodním fotbalovém turnaji HOPE FOR MUNDIAL 2022 nás velice potěšila a s radostí jsme ji přijali. Jelikož turnaj byl limitován věkem (ročník 2005 a mladší), tak jsme vytvořili výběr hráčů z DD Dolní Počernice a z DD Klánovice, kde probíhá vzájemná spolupráce již několik let. Tudíž Českou republiku jela reprezentovat následující sestava:

Petr Hruška, Martin Suchý, Matěj Šťastný, Jakub Valčík, Nurdine Azerwel, Diego Magaña a Nicolai Tonder.

Náš tým byl zařazen do „Skupiny A“, kde byly dva týmy z Polska a dva z Ukrajiny.

CZECH REPUBLIC vs. HORYZONT KOLACZKOWO

0:0

Hned první zápas nás čekal tým z domácího Polska – HORYZONT KOLACZKOWO, který byl po celý zápas rovnocenným soupeřem, ale v závěru jsme si dokázali vytvořit pár šancí, které mohly vést k první výhře. Bohužel

neproměněním gólových příležitostí skončil zápas 0:0.

Hodnocení zápasu: Zbytečná ztráta bodů.

CZECH REPUBLIC vs. ANDRIIEVO IVANIVKA

5:1

Další zápas ve skupině jsme sehráli s týmem z Ukrajiny – ANDRIIEVO IVANIVKA 2, který jsme začali mnohem lépe, když Diego otevřel hned na začátku skóre a vedli jsme 1:0. Vše vypadalo, že nás nemůže v tomto zápase nic ohrozit, ale soupeř z jedné povedené akce vyrovnal. Tam začal náznak k další ztrátě bodů.

Ovšem chlapci si šli za vítězstvím a do konce zápasu přidali ještě další čtyři branky.

Hodnocení zápasu: Výborná kombinační hra a zasloužené vítězství.

Branky: Diego Magaña (3), Nurdine Azerwel, Matěj Šťastný.



CZECH REPUBLIC vs. ROZDILNA

2:0

Třetí zápas ve skupině se sehrál opět s týmem z Ukrajiny – ROZDILNA, který jsme začali stejně jako ten předcházející. Byl to zápas velice vyrovnaný, ale hlavně důrazný v osobních soubojích. Naštěstí se krásnou střelou k tyči trefil Jakub a zajistil nám vedení 1:0. Poté se soupeř snažil o vyrovnání a my měli další, a hlavně větší možnosti ke vstřelení gólu. Nakonec se

nám to podařilo, když Martin zvyšoval na 2:0 a soupeř se v závěru už nedokázal zvednout.

Hodnocení zápasu: Velice důležitá výhra, která nás posouvala k touženému postupu.

Branky: Jakub Valčík, Martin Suchý.

CZECH REPUBLIC vs. D.D.SARNÓW

0:0

Poslední zápas ve skupině jsme sehráli s dalším týmem domácího Polska – D.D.SARNÓW, který byl nejdůležitější, vzhledem ke konečnému umístění. Již jsme věděli, že jsme zatím na druhém místě kvůli horšímu skóre.

K tomu tým HORYZONT KOLACZKOWO, který byl v tabulce první, měl poslední zápas až po nás, a tudíž jsme chtěli vyhrát a trochu dostat domácí tým pod tlak. Zápas začal již od první

minuty poměrně ve velkém tempu a hráči z D.D.SARNÓVU vytvářeli aktivní napadání a nátlakovou hru. Naši chlapi se s tím vyrovnali, ale moc se nedostávali ke střelám. A když už se ke k ní dostali, tak vše vychytal domácí brankář. Ten byl nejlepším hráčem na hřišti. Ovšem jedna jiskřička se urodila, když domácí tým dvakrát za sebou udělal technický přestupek a umožnil nám kopat pokutový kop.





Míč si připravil Diego, který měl v rukou celý náš osud. Bohužel jeho tvrdou ránu opět zlikvidoval perfektně chytající brankář. V závěru zahrozili i domácí hráči, ale nakonec jsme se žádné branky nedočkali, a tak zápas skončil naší další remízou 0:0. Po zápase byli domácí hráči zklamaní, protože věděli, že jejich cesta na turnaji končí a na náš tým bude čekat ve

čtvrtfinále Portugalsko.

Hodnocení zápasu: Zvládnutý klíčový zápas, který nás v případě výhry mohl teoreticky poslat na první místo nebo udržet místo druhé, ale stále postupové, naopak v případě prohry by nás odsunul na třetí nepostupovou příčku.

Čtvrtfinále: CZECH REPUBLIC vs. PORTUGALSKO

1:0

Čtvrtfinálový zápas s Portugalskem začal dle našich předpokladů. Oba týmy hrály bojovný zápas a nikdo nevypustil žádný souboj. To vedlo i k několika přerušením z důvodu ošetřování hráčů. Akce si vytvářely oba týmy a snažily se o vstřelení první branky. To se povedlo našemu mužstvu, když po jednom ataku na našeho hráče se akce dohrála a padla z ní branka. Bohužel rozhodčí branku neuznal a vrátil hru na místo přestupku. Ani tato situace ovšem neodradila naše chlapce k další

ofenzívě, a tak po necelých 20 vteřinách se již mohli radovat z další a tentokrát regulérní branky. Poté jsme se snažili vstřelit další branku, ale zároveň jsme důsledně bránili soupeře. Zbytek utkání jsme zvládli a postoupili jsme mezi nejlepší čtyři týmy turnaje.

Hodnocení zápasu: Vydřené vítězství a radost z postupu do další fáze.

Branky: Martin Suchý

Osmifinále: CZECH REPUBLIC vs. STERNIK SZCZECIN 1:4

Osmifinálový zápas s dalším domácím celkem již od začátku napovídal, že bude opět patřit k těžkým a bojovným duelům. Soupeř začal od prvního hvizdu hrát nátlakový fotbal a opět se snažil nás dostávat do situací, které by vedly k chybám a mohl je následně trestat. Bohužel musím konstatovat, že postupem času získával herně navrch a začal si vytvářet i brankové příležitosti. A dlouho netrvalo a z jedné naší špatné rozehrávky přišel rychlý protiútok a bohužel i inkasovaná branka. To domácí celek nabudilo a následně jsme čelili dalším útokům. Nakonec využili i další chybu v naší rozehrávce a zvýšili náskok. A vzápětí

jsme naší nepozorností dostali i třetí branku. Pak přišel jeden z lepších okamžiků, když Nicolai nahodil míč před soupeřovu branku a obránce uklidil míč do vlastní sítě. V tomto okamžiku jsme se snažili o další snížení a opět po špatné rozehrávce nás domácí celek potrestal a uzavřel skóre.

Hodnocení zápasu: Nechali jsme se unést euforií z postupu, spíše jsme měli vidinu finále na úkor defenzívy. Polský celek naše chyby trestal a zaslouženě zvítězil.

Branky: Nicolai Tonder

O 3. místo: CZECH REPUBLIC vs. NĚMECKO**1:0**

V zápase o třetí místo se potkaly dva týmy, jejichž hráči se během vyřazovací části skamarádili a vzájemně se podporovali. Tato situace ale musela jít stranou, jelikož každý chtěl získat tu touženou medaili. Zápas začal opatrně, žádný z týmů nechtěl udělat chybu. Naši chlapci se ponaučili z minulého zápasu a tentokrát k tomu přistoupili zodpovědně. Bylo vidět, že ty medaile chtějí více než soupeř. Defenzívu sebevědomě zajišťoval Jakub a další hráči mu v tom vypomáhali. V ofenzívě

si počínali velice zkušeně a to vedlo i ke vstřelení první branky, kdy Diego rychle rozehrál, Martinovu ránu brankář jen vyrazil a Naty uklidil míč do sítě. Poté jsme pokračovali v naší důsledné hře a Němce jsme už do konce zápasu k ničemu nepustili.

Hodnocení zápasu: Zodpovědný přístup k zápasu, zasloužené vítězství a sladká odměna v podobě medaile.

Branky: Nurdine Azerwel

Jakub a Diego si zahráli za EVROPU

Po turnaji následoval zápas výběru nejlepších hráčů z týmů Evropy, Polska a Ukrajiny. Do užšího výběru se dostali i naši dva hráči, Jakub Valčík a Diego Magaña, kteří reprezentovali Evropu a sehráli jeden zápas proti výběru Polska a jeden zápas proti výběru Ukrajiny. Ani v těchto zápasech nepropadli a oba předváděli výborné výkony.

NICOLAI TONDER

Nicolai si užíval celý turnaj a pomohl nám k nejlepšímu umístění v historii. V rámci doplňkových soutěží se zúčastnil i závodů na horolezecké stěně. Během turnaje si mohl každý hráč vyzkoušet horolezeckou stěnu a zařadit se do první desítky, která po skončení turnaje pokračovala v rámci finálové skupiny. Nicolai se probojoval až do nejlepší trojice a tam svedl boj s polským a ukrajinským závodníkem. Nakonec se umístil na třetím místě, což je veliký úspěch. Ocenění si užíval při předávání cen v rámci celkového vyhlášení.

Nejlepší hráč turnaje? Náš Diego Magaña!

Diego si užíval celý turnaj a předváděl kvalitní výkony ve všech odehraných zápasech. Dokázal se vyrovnat hráčům z domácího Polska, Ukrajiny, Portugalska, Německa a na závěr i nejlepšímu výběru, co turnaj mohl nabídnout. Svými výkony oslnil pořadatele turnaje a při vyhlášení ocenění „NEJLEPŠÍ HRÁČ TURNAJE“ byl velice překvapen, když zaznělo jeho jméno.

Z ocenění měl obrovskou radost, jelikož k diplomu a dárkovým taškám obdržel originál fotbalový dres LEWANDOWSKI s vlastnoručním podpisem Roberta.



ZHODNOCENÍ NAŠÍ REPREZENTACE NA TURNAJI

Akce se po všech stránkách povedla, chlapci si turnaj užili, sehráli velice vyrovnané zápasy s týmy Polska, Ukrajiny, Portugalska, Německa a závěrem i proti nejlepšímu výběru. Získali medaile za třetí místo a další osobní ocenění. Mimo to si odvázejí nové zkušenosti a krásné zážitky. Děkujeme organizátorovi za pozvánku a těšíme se na další setkání.

**Za tým české reprezentace
Roman Javorský a Rudolf Čech**

**Přečtěte
si příběhy
kamarádů
z jiných
domovů**

**A napište
ostatním
ten svůj**

VAŠE PŘÍBĚHY

Začalo to o půlnoci na hřišti



Začalo to tak, že já jsem se mojí mámy zeptal, jestli bychom šli na hřiště. A to byla půlnoc. Tak jsme tam šli. Ale máma si tam vzala piva a zavolala svému kamarádovi, jestli by šel taky na hřiště. No a on šel a máma se tam opila.

Lidi, teda sousedi, si stěžovali. Přijeli na nás policajti a řešili s námi různé věci. Ti policajti zavolali sociálku a ta si nás vzala a jeli jsme do Brna do nemocnice, kde si nás ověřovali a zjišťovali, jestli nemáme covid. Pak jsme jeli do Chovánku na 2-3 dny. Z tama si nás vzali pěstouni na 1 rok.

U pěstounů jsme byli šťastní a byli na nás moc hodní. Hráli jsme si s jejich psy. Až uběhl rok, tak nás dali do dětského domova, kde teď s mým bráchou bydlíme. Našel jsem si spoustu kamarádů a chodím na fotbal. Máma nás chodí navštěvovat a už se polepšila.

Patrik (10), DD Strážnice

Moje cesta

Můj příběh začíná okolo mých 10 let. Život byl fajn, ještě když žila babička, když umřela, začalo to být těžší. Mamka musela být častěji v práci a já se starala o sourozence. Vyzvedávala jsem sourozence ze školy, vařila a občas i uklidila.

Žít tímto způsobem mě nebavilo, ale byla jsem spokojená. Uběhly asi 2 roky a začali jsme na tom být docela dost finančně špatně. Mamka si půjčovala peníze a já chodila za strejdou uklízet za dvě stovky.

Takhle to šlo asi další rok, a potom se otec rozhodl, že nás chce do péče. Oznámil nám to asi v říjnu 2020. Život se nějak uklidnil. Bylo to fajn až do září 2021, kdy jsem začala krást. Mamka o tom věděla a říkala mi, ať toho nechám. Já ji neposlechla a došlo to až tak daleko, že mě v Tesco chytili.

Naše sociální pracovnice mě a Ele nařídila pobyt v SVP. Zatím jsme tam chodily jen za psycholožkou, až do února letošního roku. Mamce odebrali Kristýnu a Ondru v půlce února do krizového centra. Já s Elou jsme mamku těž opustily 28. 2. 2022 na dvouměsíční pobyt v SVP. První soud byl 12. dubna, kde jsme se dozvěděly, že máme prodloužení do 3. června. Další soud byl 2. 6., kde jsme



se dozvěděli, že jdeme do SDD Holeje. Do děčáku jsem se dostala jen já a Ela, Kristýna s Ondrou byli 11. 10. přesunuti do otcovy péče.

Na Holejích se mi líbí. Díky Holejím mám spoustu supr kamarádů a úžasné zážitky. Byla jsem se poprvé podívat do zahraničí, na hodně výletech. Také chodím do útulku venčit pejsky. Jsou tady moc fajn tety, které nám hodně pomáhají, mám je ráda.

Dominika (15), DD Budišov-Holeje

Jsem ráda, že jsem v děčáku

Jsme v děčáku kvůli tomu, že se o nás táta nestará. Má byt, ale nechce si nás vzít domů. Moje máma na nás byla zlá. Brala drogy a pořád nás nutila spát.

Můj brácha Tomáš špatně mluví, chodí do osmé třídy. Má rád každého, ale někdy hubuje. Chodí jezdit na koni a na parkour. Moje sestra Lili chodí do druhé třídy a je hodně chytrá. Baví ji atletika.

Já jsem Nela, chodím do čtvrté třídy. Ráda tancuju, chodím na atletiku a mám kamarádku Vali. Jsem ráda, že jsem v děčáku.

**Nela (11)
DD Kralupy**

Něco o mně. A děkuji!

Chtěla bych poděkovat našim tetám a paní ředitelce. Mám je moc ráda, protože nám pomáhají ve všem. Když jsem přijela do dětského domova, tak jsem nebyla ani dobrá, ani chytrá, ani chápavá. Teď jsem se hodně změnila. Ve všem.

Třeba mě vůbec nebavila škola, neměla jsem ji ráda. Tety mi pomohly překonat nechuť k učení, ke školním povinnostem. Občas je to těžké, když jste daleko od své rodiny a mladší sourozenci zapomínají na mámu, protože nám málo volá, nenavštěvuje nás, nebere nás na víkendy, na svátky. Je to moc smutné, když se tvá rodina rozpadla a máma má jinou rodinu.

Tety dělají vše, abychom se měli dobře, aby nám nic nechybělo. Mám ráda dlouhé rozhovory s paní ředitelkou. Důvěřuji jí. Víím, že cokoli se bude dít, vždy za ní mohu přijít a vždy mě vyslechne a poradí, jak dál.



Mám ráda mámu, ale nechci skončit jako ona. I když je mi jí líto, je hrozný takhle žít. Měla by jít pracovat a řešit svůj život.

Moc neumím psát, co chci říct, ale chci, aby tety věděly, že je mám moc ráda, i když občas jsem protivná. Chci jim poděkovat za vše, co pro nás dělají. Vidím, jak to mají s námi občas těžké.

Adriana (15)
DD Kralupy

Jak se mi daří v domově?

Přišel jsem do dětského domova 2. 3. 2022, jsem tu už 8 měsíců. Mám rád různé sporty, hlavně fotbal, tady v Česku fandím týmu 1. FC Slovácko. Já hraju za město Uherský Ostroh a celkem mě to baví.

V dětském domově mám spoustu kamarádů a hrajeme různé hry, například fotbal, schovku, honěnou a tak dále...

Mám 6 sourozenců. Jmenují se Alex, Sabina, Stázka, Jasmína, Zlatěnka a Anička.

Už se těším na Vánoce a také na Mikuláše. Chystáme si vánoční básničky pro čerta a Mikuláše, už se těšíme na rozsvícení stromčku. Na Vánoce chystáme různé výrobky

a také jsme malovali dárečky, které jsme si přáli pod stromček.

Chodíme na různé akce, třeba Zlatý puk, fotbalové zápasy, florbal nebo Slovácký běh.

Rádi pomáháme tetám a strýcům uklízet a chystat svačiny a snídaně. Pomáháme taky menším, když je potřeba.

Tohle jsou moje zážitky z dětského domova.

Michal Demeter, DD Uherský Ostroh

Co se dělo doma a záchrana v domově

Ne vždy je to ve všech rodinách tak růžový jak by si mnoho z nás přálo. I já nějaký ten svůj příběh mám, se kterým bych se chtěla podělit. Už jen kvůli tomu, že vím, že některý děti nemají takový to štěstí jako jsem měla já a dějí se jim věci, které by si zrovna nějak nepředstavovaly.

KDYŽ SE KRADOU SUNARY

Můj příběh asi nějak tak začal, když jsem byla narozena. Ze začátku mým rodičům pomáhala od táty máma, ale po nějaké době se to mezi nimi nějak pokazilo, tak můj táta začal krást sunary a jídlo, abychom se měli z čeho uživit. Po roce se narodil můj brácha, který byl v domácím týrání. Už od narození ho můj táta nenáviděl jen kvůli tomu, že měl tmavší plet. Už když byl batole, tak do něho kopal.

Z BYTU DO BYTU

Po dalším roce se nám narodila další sestra a už u ní začínal táta mlátit mámu. Pamatuji, že jí v tu dobu skřípl o postel hlavu a různě jinak napadal. Máma se pořád stěhovala z bytu do bytu, ale táta přišel, omluvil se jí, že už je jinej. Ale stejně to vždy dopadlo stejně. Máma ho vždy přijala zpět. Když se mi po roce narodila další ségra, tak to bylo furt stejný, na bráchu byl takovej furt a na mojí druhou ségru byl taky takovej. Po dalším roce se mi narodil můj brácha a tátovo chování se zhoršovalo.

MLÁTIL SKORO VŠECHNY

Táta mlátil skoro všechny, i když jsme nic neudělali. Vybíjel si na nás nervy jen kvůli nějaké hře, kde prohrával. Po bráchovi se mámě narodil můj další brácha,

kterého neznám, protože hned po narození šel do dětské péče kvůli tomu, že ho můj táta nechtěl. To jeho chování k nám i mámě bylo už vážně příšerný. Mámu pořád mlátil před náma, moje sourozence pořád mlátil. Až po tom, co zavolala mojí mámy máma policii, že prožíváme domácí týrání, tak se to nějak máma dozvěděla a strašně moc brečela. Tu chvíli mám doteď před očima, jak kdyby se to stalo včera. Já jsem byla malá a nechápala, co se děje. Když jsem viděla, že u dveří je policie, kterou jsem poznala, protože u nás doma byla furt, a viděla jsem, jak berou moje sourozence, který to nechápaly, ale já už něco málo chápala a věděla jsem, že mě chtějí vzít od mojí mámy.

ROZDĚLENÍ

Je jasný, že jsem všude běhala, abych zůstala s mámou, ale vzali nás všechny do auta a někam s námi jeli. Jeli jsme rozděleně. Jel můj nejmladší brácha s mladší ségrou a ve druhém autě sem byla já, moje ségra a můj brácha. Když máma viděla, jak nás odvázejí, tak věděla, že to bez nás nedá, a už skákala pod nákladák. Naštěstí tam byl strejda a vzal ji ze silnice pryč. My jsme cestou brečeli. Nemohli jsme tři měsíce vidět naši mámu,



bylo to příšerný pro nás, ale i pro ni. Já, brácha a ségra jsme jeli do dětského domova v Dolním Lánově. Moje mladší ségra a můj mladší brácha jeli do kojeneckého ústavu.

DÍKY ZA RADOST DO ŽIVOTA

Ten první rok jsme to moc nezvládali, ale po roce nás přesunuli do domova v Semilech, kde jsme už byli všichni sourozenci pohromadě. To už jsem pomalu začala chápat, že dětský domov je pro nás záchrana, abychom nemuseli žít tam, kde jsme žili. I když jsem tu už sedm let a někdy se na nějaké vychovatele naštvu, tak si pak uvědomím, že kdyby tu nebyli, tak nevím, co by se mnou bylo, protože oni jsou ti, kteří mi dávají radost do života. Tím chci říct, že můžu být vděčná za to, kde jsem.

Simona Pohořalá (13)

DD Semily



PECKA CUP opět pro Dlažkovice

Spolek Chomutovská liga malého fotbalu a Dětský domov Vysoká Pec uspořádaly třináctý ročník turnaje pro dětské domovy ve futsalu Pecka Cup 2022. Turnaj se odehrál v pátek 2. září v Multifunkčním sportovním areálu Cihla v Chomutově a zúčastnilo se jej pět týmů dětských domovů a jeden výchovný ústav. V průběhu turnaje proběhl již tradiční workshop, kde se děti i strejdové učili točit zmrzlinu.

Odehrálo se hodně zajímavých zápasů a vzhledem k systému turnaje se o celkové umístění hrálo až do konce.

Plný počet bodů se podařilo získat hráčům DD Dlažkovice, obhájili tím loňské prvenství a po šesté se stali vítězi turnaje. Druhé místo obsadil nováček turnaje VÚ Hostouň,

když prohrál jen s prvním týmem. Třetí místo patří tradičnímu účastníkovi DD Žatec, který uhrál tři výhry.

Velké poděkování patří všem, kteří se na turnaji podíleli i účastníkům turnaje za jeho hladký průběh. Turnaj připravil a vedl vedoucí turnaje Pavel Fára. Futsalové zápasy

řídili rozhodčí CHLMF Luboš Neumayer a Martin Jackl, pořadatelskou službu plnila Kateřina Fárová, poděkování patří i pracovníkům z DD Vysoká Pec Věře Tomanové a Janu Novotnému za pomoc s organizací.

Pavel Fára , DD Vysoká Pec

Děkujeme partnerům:

Statutární město Chomutov, SEA Chomutov s.r.o., Altrys Most s.r.o., Severočeské Doly a.s.

Chomutov, sportovní areál Cihla Chomutov, Pila Jirkov - dřevařská výroba a Eliho nadační fond.



Na závěr se rozdávaly ceny. Nejlepším hráčem se stala hráčka, šikovná fotbalistka z DD Dlažkovice Mirka Jonáková. Nejvíce gólů (celkem 30) dal Erik Kico z DD Houstoň a noční můrou všech střelců se stala Sára Dunková z DD Vysoká Pec, kterou pořadatelé vyhlásili jako nejlepší brankářku.

Pořadí	Tým	Skóre	Body
1.	DD Dlažkovice	46:2	15
2.	VÚ Houstoň	44:7	12
3.	DD Žatec	18:21	9
4.	DD Vysoká Pec	21:14	6
5.	DD Maššov	4:43	1
6.	DD Chomutov	5:51	1



Litoveláci vyrazili do Pardubic, kde se hledal talent pro DD

Když nám v létě přišla nabídka zúčastnit se akce Hledá se talent pro dětské domovy 2022, tak jsem dost přemýšlela, které dítě z našeho DD bych do soutěže přihlásila. Slovo „talent“ je totiž takové dost zavazující a předpokládá se, že to dítě v něčem dost vyniká nad ostatními. Ale o tom ta soutěž v Pardubicích nakonec ani nebyla...

PŘEKVAPENÝ ORGANIZÁTOR

Po delším přemýšlení jsem se rozhodla, že do soutěže přihlásím naši „malířku“ Marušku Jarmovou. A byl to dobrý tah! Organizátor akce Ladislav Samek byl jistě překvapený, když jsem mu sdělila, že dítě z našeho DD bude v soutěži malovat. Spíše asi předpokládal tanec, zpěv, hru na hudební nástroj... Nicméně se k této „výzvě“ postavil čelem a Marušce dokonce sehnal na soutěž malířský stojan! Maruška měla po přihlášení do soutěže ještě dva měsíce na to, aby „potrénovala“ a namalovala nějaké pěkné obrázky.

KDY UŽ?

Poslední měsíce se Maruška často ptala: „Teto, kdy už pojedeme na tu soutěž?“ Až se nakonec dočkala. A ještě bonus od organizátora akce – mohli jsme si vzít s sebou ještě nějaké děti z DD jako podporu. V tomto případě jsem neváhala a nabídla možnost sestře Marušky – Lucince. Což se ukázalo jako další dobrý tah. Lucinka byla Marušce velkou oporou po celou dobu pobytu a dokonce s ní soutěžila. Ale to trochu předbímám.

Do Pardubic jsme se vydali v pátek 28. 10. odpoledne. Večer jsme přijeli do Pardubic a na nádraží nás čekal řidič, který nás odvezl do místa ubytování – domova mládeže. Po přivítání se a večeři se holky zapojily do hraní her a soutěží s ostatními dětmi z dětských domovů. Vychovatelé měli radu ohledně následujícího soutěžního dne. Hned ten večer se holky skamarádily s dalšími dětmi, z čehož jsem měla velkou radost.

V sobotu ráno, po bohaté snídani, nás čekal kratičký přesun do Kulturního domu Dukla. Domluvila jsem se panem Samkem, že nakonec bude soutěžit i Lucinka, která do soutěže přihlášená nebyla. Přivezli jsme si totiž s sebou velkou čtyřkilovou dýni a Lucinka se rozhodla, že ji pěkně nazdobí, když se blíží ten Halloween...

STARTUJEME. JAK SE HOLKÁM DAŘILO?

Soutěž zahájily děti z DD Vrbno pod Pradědem Vanesa Pištolová a Josef Bílý valčíkem. Maruška s Lucinkou soutěžily jako třetí v pořadí. Holkám se velmi dařilo. Maruška malovala temperovými barvami na plátno papouška a Lucinka zdobila vydlabanou dýni a dokonce sama vyřezávala i oči, nos a pusy, ani na zuby nezapomněla... a počínala si bravurně! Holky sklidily za svá díla velký potlesk a slova uznání od poroty. Oddechly si, že už mají soutěž za sebou. Pak už jen sledovaly své kamarády při soutěžích a velmi jim fandily.

PŘEDVEDLI SE I OSTATNÍ

Odpoledne jsme využili k tomu, abychom si trochu prošli Pardubice. A hlavně, abych odměnila holky za tu náheru, kterou v tak krátkém čase dokázaly vytvořit, a posilněné jsme se vrátily na půl třetí zpět do KD, kde probíhala další soutěžní klání... Děti byly hezky připravené a obory, ve kterých soutěžily, také pestré: zhlédli jsme od kluků z DD Lipník nad Bečvou beat box, slečna z DD Trnava zpívala v kroji lidovou píseň, chlapec z DD Lipová přednášel báseň, kterou pro něho složil pan vychovatel, děti z DD Prostějov si pro nás

připravily dramatizaci pohádky Což takhle svatba prince?, slečna Alex z DD Tachov hrála na trumpetu...a tak bych mohla pokračovat. Co soutěžní číslo, to prostě originál. Po večeři byla pro děti připravena diskotéka a řádění na parketu...

Nedělní čekání na vyhlášení výsledků nám zpestřil člen poroty Dominik Zdržálek fotbalovým free stylem. Nechybělo zhodnocení akce od dětí a vychovatelů – musím naše holky pochválit, jak pěkně mluvily do mikrofonu a vše chválily. Pro všechny účastníky akce pak vystoupili kouzelníci Kelly a Tomasiano – finalisté TV show Česko Slovensko má talent a držitelé mnoha ocenění za mikromagii. Připravili si pro děti skvělé kousky, při kterých se tajil dech...

PÁTÝ ROČNÍK, PÁTÉ MÍSTO

Po hodině magie a kouzel jsme se dočkali vyhlášení výsledků Hledá se talent pro dětské domovy 2022. Jelikož byl letošní ročník jubilejní 5., tak se organizátor rozhodl vyhlásit 5 výherních míst. A co se nestalo? Chvále napě-

tí... Na 5. místě se letos umístily holky z našeho DD. Holky byly na soutěži poprvé a v konkurenci 65 dětí ze 14 dětských domovů je to úspěch více než velký!

Organizátorům patří velký DÍK za to, jak vše „klaplo“ a hlavně za jejich péči, starostlivost a ochotu. Ubytování bylo na slušné úrovni, jídlo vynikající, pěkné ceny, skvělí hosté na akci. A HLAVNĚ po celou dobu panovala velmi příjemná atmosféra mezi tetami a strejdy i mezi dětmi, navazovala se nová přátelství, vyměňovaly se zkušenosti a informace, sdílely se zážitky, starosti i radosti...a to bylo úplně NEJVÍC!!

Renata Doubravová
vychovatelka DD Litovel



Maruška při soutěži. Na pódiu se netračně prezentoval i výtvarný talent.

Stres před valčíkem

Cesta do Pardubic nám trvala pět hodin. Byla únavná, ale pořád jsme si měli o čem povídat.

Po dlouhé cestě jsme dojeli k cíli na internátní školu, kde jsme se ubytovali. Potom jsme se šli najíst do McDonald's, jídlo bylo luxusní a hlad jsme neměli do večere.

Po hromadné večeři jsme se seznámili s jinými dětskými domovy při společenských hrách. Našli jsme si kamarády, se kterými jsme si dlouze povídali, pak už nás jen čekala generální zkouška našeho tance.

Celou soutěž talentů jsme odstartovali my společenským tancem valčík. Řeknu vám, že nervů, stresu a nervozity bylo dost, naše teta na tom ale byla mnohem hůř. Proč? Prostě proto, abychom nic nespletli a společně to zvládli.

Už jsme se jen těšili na zítřejší výsledky a sázeli se strejdou na vítěze. Náš strejda se totiž rád sází. Jak to dopadlo? Sice jsme nevyhráli, ale získali jsme cenné zkušenosti a spoustu nových kamarádů.

Vanesa a Pepa, DD Vrbno pod Pradědem



Organizátor Láďa Samek: **Chci dát dětem šanci, jakou jsem já jako kluk z děcáku neměl**

Zeptali jsme se hlavního organizátora soutěže Hledá se talent Ládi Samka, který sám vyrostl v dětském domově, po odchodu z domova si založil spolek Děti v akci a teď pořádá akce pro dětské domovy.

Proč tuto soutěž děláš?

Dělám ji proto, že kdysi jsem jako dítě chtěl dělat, co mě bavilo, ale nemohl jsem. Zkrátka nebyly prostředky. Rozhodl jsem se dát tuhle možnost těm, kteří stejně jako já vyrůstají v dětském domově.

Co na tom bylo nejtěžší?

Letos to bylo nejtěžší za celých pět ročníků. Ale zároveň nejkrásnější. Nejvíce starostí nám přidělalo zdražování cen energií a dalších věcí. Ale díky

skvělým sponzorům, kterých máme na tento projekt asi 75, jsme vše zvládli.



Co máš v plánu dál?

Určitě v tomhle úspěšném projektu pokračovat. Letos jsme tu měli asi 120 dětí z DD z Česka i ze Slovenska. A reakce dětských domovů, tet a strejdů a hlavně dětí nás ženou za dalšími ročníky.

**Vanesa a Pepa
DD Vrbno pod Pradědem**

Anketa Zámečku: Co vám jde a co vás baví?

Proč zrovna gymnastika?

Baví mě gymnastika, protože se můžeme protáhnout, můžeme se něco naučit. První běháme, potom děláme rozcvičku, kotouly, kotouly nazad, přemety vzad, stojky a skákání přes kozu. Mám v gymnastice talent. Daří se mi ale taky i v atletice.

Monika S. (15)
DD Uherský Ostroh

Fotbal mi jde hodně, bekhend se musím doučit

Je mi 10 let a baví mě sportování. Nejvíc mě baví fotbal a stolní tenis, dokonce na fotbal i na ping-pong chodím. Na fotbalu mám spoustu kamarádů a hodně mi to jde, alespoň já si to myslím, i když se skoro pořád štvu. Když jsme ještě chodili na zápasy, tak jsme jich měli asi šest, ale vím, že jsme jenom jeden z nich prohráli. Taky jsem dal občas gól.

A s tím ping-pongem. Tam chodím rád a mám tam i jednoho kamaráda z fotbalu a taky jednu skvělou trenérku. Říkám ji teto, protože k nám chodí na noční do domova. Forhend mi docela jde, ale bekhend se musím doučit. Ping-pong taky hrajeme se spolužáky ve škole, ale jen o přestávce, protože máme na chodbě ping-pongový stůl. V tělocvičně hrajeme basket, přehazku nebo házenou, ale dříve jsme hráli i florbal.

Nicolas (10)
DD Mikulov

Máme skvělou učitelku



Jsme sestry Ester (8) a Eva (11). Nedávno jsme začaly chodit na tance do ZUŠ. Moc se nám tam líbí, máme skvělou paní učitelku Markétu K. Naučí nás spoustu nových věcí a pohybů. Máme tam spoustu kamarádek. Nastoupili jsme tam v září a v prosinci 14. budeme mít vystoupení.

Moc nás to baví. Je to náročné se naučit nové pohyby, které jsme nikdy nedělaly. Chceme tam chodit co nejdéle, co to půjde. Zažíváme tam spoustu krásných zážitků. Snad nám to tancování vydrží co nejdéle.

Ester U. (8), DD Horní Slavkov

Moje atletické medaile

Baví mě atletika, už ji dělám tři roky. Jezdím na různé akce.

Z každé akce si dovezu nějakou medaili. Jezdím třeba do Brna nebo do Prahy. Baví mě běhat a házet koulí. Už se těším, jak pojedu na další závody. A nikdy v tom nechci skončit, dělám pro to všechno, abych v tom neskončila. Vždycky běhám alespoň 30 minut.

Jitka M. (13), DD Uherský Ostroh

Bez fotbalu nemůžu být ani minutu!

Fotbalu se věnuji 5 let. Hraju za Spartak Horní Slavkov. Byli se na mě podívat ze Sokolova i z Plzně. Hraju zálohu nebo středního útočníka. Ve statistice s počtem gólů vedu, ale mám i hodně asistencí. Mým trenérem je Gody. Naučil nás dost věcí, je přísný, ale spravedlivý. Bez fotbalu nemůžu být ani minutu!

Tomáš U. (12), DD Horní Slavkov



Dvakrát taneční

Chodím na kroužky a jsou to dva. Oba to jsou taneční kroužky. Na ten jeden kroužek chodím druhým rokem a na ten první chodím poprvé.

Strašně moc mě baví tancovat. Jsem ráda, že tam mohu chodit. V prosinci mám vystoupení a doufám, že to zvládnu, protože když jsem minule měla vystoupení, byla jsem strašně moc nervózní a bála jsem se. Ale nakonec jsem to zvládla, jsem za to moc ráda.

Silvie (10), DD Mikulov



BRA3

Jak Jana a Dominik slavili

Pokud je nějaký den, na který se děti každý rok těší, jsou to jejich narozeniny. Tento den patří jim a jen jim samotným. Ne jinak je tomu i v DD Tuchlov.

Oslava proběhla ve velkém stylu. Nejen oslavenci, ale i jejich kamarádi si užili nekončící zábavu, pochutnali si na oblíbených dobrotách a lahodném dortu. Nezapomenutelným zážitkem během narozeninové oslavy bylo setkání se zbožňovanou třídní učitelkou malého Dominika.

Jen si představte ty rozzářené dětské oči, když do vstoupila paní učitelka, osobně popřála oběma sourozencům a předala jim narozeninový dárek!

V našem domově se přání oslavenců mění v realitu a rozzářené oči dětí jsou zaručeny.

teta Jana, DD Tuchlov



Bratři, jak se patří

Jmenuju se Kuba, je mi 12 let a žiju něco málo přes rok v DD Tuchlov. Jsem na domově i s mladším bráškou Vojtou, nedávno mu bylo 5 let. Ten je tu necelý rok. Chodí ještě do školky, baví ho montovat a opravovat věci, je to takový kutil. Má moc rád, když mu před spaním hraju na kytaru nebo čtu pohádku. Já chodím do sedmé třídy, mezi moje záliby patří hra na kytaru, mám dokonce dvě. Hře na kytaru se učím v základní umělecké škole, zpívám tu i ve sboru. S bráčkou spolu rádi děláme různé vylomeniny. Dřív náš vztah nebyl úplně ideální, ale během společného pobytu na Tuchlově jsme se dost sblížili, a to je dobře. Sourozenci by měli držet při sobě, a tak je teď tomu i u nás.

Kuba a Vojta, DD Tuchlov



Železniční bratři

Co já a železnice?

Každý zná ten pocit, když si váží nějakých věcí velmi moc. Tento víkend jsem se zúčastnil Podnikatelského kempu ve Zlíně na Baťově univerzitě, kde jsem si to užil. Po cestě vlakem jsem viděl motorák, který měl posprejované dveře a okno. Nechápu, proč si toho neváží a místo sprejování na vlak nemalují obrázky?

Mojí volnočasovou aktivitou je vytváření papírových modelů vlaků a modelování plastických leteadel. Stavím stíhačku MiG-17 ve velikosti 1:72, která bude v české stříbrné barvě.

Jinak sbírám vláčky Českých drah ve velikosti H0, které jezdí na elektrických kolejích. Kromě tohoto mám dva sny, a to

stát se strojevodoucím motoráku, a zachraňovat tyto motoráky a lokomotivy ve větším množství před šrotem. Jelikož jsem v devíctce, tak chci jít na obor železničář a pak na strojívdce.

Druhý sen spočívá v tom, že chci koupit halu, nejlépe s kolejemi, a pro mladší generaci zachovat ze 100 lokomotiv ne jen 6, jak to dělají České a Slovenské dráhy, ale opravdu minimálně 15-20 lokomotiv. Nezaslouží si jít za pár korun do šrotu, ale opravit a využívat je, ať z nich něco je i dál. Proč že, ptáte se jistě? Taková lokomotiva se za 100 let úplně stejná nevyrobí.

Bylo by dobré, kdyby se mi plán povedlo zrealizovat a určitě bych radost nepřinesl jen sám sobě,

ale potom i dalším a dalším dětem a nadšencům železnice.

Michal Vávra (15), DD Uh. Ostroh

Já na železnici

Mou největší vášní jsou vlaky. Ve volném čase chodím do modelářského kroužku, kde skládáme plastické modely. Slepil jsem pár super modelů, jsem velký sběratel motorových vláček a to převážně velikosti H0 (há nula). Já mám parní lokomotivu (německou) a nějaké vagony, chtěl bych mít jednou svou modelovou železnici v měřítku H0 a staré pojízdné historické vlaky a to z let 1970-1990.

V budoucnu bych chtěl být průvodčím nebo strojevodoucím. Doufám, že se to někdy stane.

Radek Vávra (14), DD Uh. Ostroh

Lipovská sedmička? To jsou samí sportovci



Je sobotní ráno v Dětském domově v Lipové u Šluknova. Sourozenci ve věku od šesti do šestnácti let vstávají. Je jich šest a žijí ve zdejší 7. rodinné skupině už řadu let. Chystají snídani.

Chybět u ní bude jen Marko a Nikolas, kteří jedou na fotbalový zápas. Nikolas je jediným, kdo do sourozenecké rodiny nepatří. „Ale připadám si, jako bych k nim patřil,“ usmívá se čtrnáctiletý kluk, ale současně přiznává, že sžití se se sourozenci bylo zprvu problematické. „Přišel jsem teprve před necelým rokem, s Markem to bylo v pohodě, ale holky byly tvrdší oříšek. Nakonec jsem se zžil i s nimi,“ říká Nikolas.

Kluci odjíždějí za fotbalem, přichází teta Lucka, snídanež mizí v dětských žaludcích. Poté následuje to, co ve většině běžných rodin. Těmi jsou sobotní generální úklid a vaření.

Rajskou s masovými koulemi a těstovinami má na starosti šestnáctiletá Vanesa. Vydatně jí pomáhá osmiletá Esmeralda, v domově zvaná Esi. „Ještě uděláme perník, ke svačtině,“ hlásí Esi a labužnický obližuje vařečku.

Ostatní sourozenci se vrhli na úklid, včetně šestiletého Vašíka. Statečně bojuje s vysavačem v klubovně, aby se pak přesunul do svého pokoje. „Máš tu bordel,“ ukazuje teta Lucka. Vašík vzdychá, prý je hrozně unavený, ale bere koště, hadr a zametá i vytírá. Pokoj v pořádku mají už i Lenka a Šeherezáda, a tak úklid dospěl dle tety Lucky ke zdárnému konci.





„Musí se naučit pořádku, všichni. Sem přišli už před sedmi lety, jen Vašík později. Dva dospělí už jsou z domova pryč, žijí vlastní životy,“ říká kmenová vychovatelka Lucie Hriczová.

Popisuje rodinu jako velmi soudržnou, děti si vzájemně pomáhají, starší dohlížejí na menší. „Samozřejmě se občas pohádají, občas mezi nimi padne i nějaký ten výchovný pohlavek,“ usmívá se teta Lucka. Děti jsou v domově spokojené. Dostaly se tam proto, že jejich rodiče nebyli schopni se o ně postarat. „Máma nás nepravdělně kontaktuje. To se častěji ozvou sourozenci, kteří už odsud odešli. Nám to ale nevadí, protože všichni jsme raději tady, a hlavně jsme tu spokojení. Teta Lucka i teta Iva nám dokázaly rodinu úplně nahradit, máme je moc rádi,“ tvrdí nejstarší Vanesa, jež chodí na střední školu a chce se stát masérkou.

Teta Iva, oficiálně kmenová vychovatelka Ivana Valíková, je na svou skupinu pyšná. Nazývá ji sportovní rodinou. „Všechny děti

jsou pohybově nadané, mají sportovní vloh. Ať už je to atletika, fotbal, jezdí na kole, lyžují a taky bezvadně tancují,“ počítá aktivity svých svěřenců teta Iva.

Sobotní den se překulil přes oběd k odpolednímu klidu. Děti nabírají sílu, aby vyšly do přírody. „Jdeme uklízet les a při té příležitosti nasbíráme houby a také věci na podzimní výzdobu,“ nastiňuje plány teta Lucka.

Život 7. rodinné skupiny v Dětském domově v Lipové u Šluknova se neliší od života v běžné rodině. Děti chodí do školy, doma pak pomáhají, hrají si, učí se, jezdí na výlety i za kulturou. Sice tu nemají své vlastní rodiče, ale jak samy uvedly, tety Lucku a Ivu by za ně nevyměnily.

Rodinných skupin v Dětském domově v Lipové je celkem osm. V každé z nich sourozence najdeme. Postupně je budeme v Zámečku představovat.

teta Alice Klaubenschálková
DD Lipová u Šluknova
Foto: Kateřina Vithová



4 + 2 + 1 + 1

Úkoly a všechny další školní povinnosti mají děti ze 6. rodinné skupiny Dětského domova v Lipové za sebou. Je běžný školní den, ony si vyrazily na odpolední vycházku. Právě teď se vracejí. „Budeme chystat večeři,“ hlásí nejmladší, devítiletý Míra. Je jedním ze čtyř sourozenců, kteří na skupině žijí. Skupinu bratrů, Tomáše a Mirka, sester Heleny a Magdalény, doplňuje další sourozenecká dvojice David a Vanessa. Jen patnáctiletý Honza a šestnáctiletá Aneta sourozence na skupině nemají.

„Dneska bude jednoduchá večeře, máme jen polévku a k tomu toust,“ upřesňuje jídelníček Míra. Všechny děti se podílejí na přípravě a prostírání stolu, aby za chvíli zasedly a kromě jídla i vyprávěly. Víkend totiž prožily v libereckém Babylonu, kde si užívaly zábavy a relaxace.

VÍKEND V BABYLONU

„Bylo tam úžasné jídlo,“ vzdychá nad kouřící se polévkou jedenáctiletá Magdaléna, aby vzápětí vzpomněla i další zážitky z aquaparku a lunaparku.

„Kromě toho jsme byli i v IQPARKU a v IQLANDII, jen škoda, že jsme nemohli do zoo,“ dodává zdejší kmenová vychovatelka Hana Zamastilová.

Pobyt dětem zařídil Dětský domov Lipová. „Loni ani letos děti na jiných výjezdech nebyly. Letos to bylo kvůli nedostatku financí. Děti, které hodně marodí, se podařilo ve spolupráci s dětským lékařem poslat do ozdravovny a o prázdninách bylo pár dětí na dětském táboře. Loni nám výjezdy překazil covid. Proto jsme je dětem nahradili alespoň víkendovými pobyty. Absolvují je všechny skupiny,“ vysvětluje ředitel domova Leoš Moravec. Po pobytu v Liberci se život na skupině vrátil do vyjetých kolejí. Kromě Honzy a Anety tu ostatní děti žijí už sedm let. Třeba Míra sem přišel coby dvouleté batole. „Děti neměly žádné návyky. Ze všeho nejvíc se bály vody, takže umýt nebo vykoupat je, byl té-





měř nadlidský výkon,“ vzpomíná kmenový vychovatel David Brabenec, jenž u výchovy dětí byl od samého počátku. Podobně prý na tom byli i další dva sourozenci David a Vanessa. Dnes jsou všechny děti socializované. „Naopak, vodu všechny milují,“ směje se teta Hana.

ZUBAŘ A MASÉRKA. NEBO KADEŘNICE?

Ve škole to s nimi snadné není, některým výuka činí problémy, ale dvě děti se zdejšímu standardu vymykají. Jsou to David a Magdaléna. Oba se učí poměrně dobře. David se chce stát zubařem, Majda zatím rozhodnutá není. Zato Davidova sestra Vanessa už ví, čím bude. Chce se stát masérkou, případně kadeřnicí. „*To se ale musíš víc učit,*“ radí teta Hana. Na Davida jsou vychovatelé pyšní. Zpívá, sportuje a teď kupříkladu uspěl druhým místem za recitaci v soutěži dětských domovů Hledá se talent.

VÁNOCE? RADEJI V DOMOVĚ

Všechny děti se do Dětského domova v Lipové dostaly proto, že se o ně jejich rodiče nechtěli nebo nemohli postarat. Některé se ani domů nechtějí vracet. Třeba David s Vanessou. „*Loni jsme mohli jet domů na Vánoce, ale my raději zůstali tady,*“ říká David. Prý je jim v domově líp než u mámy. Často domů nejedou ani čtyřčlenná sourozenecká skupina. Občas jedou na pár dní ke strýci v Ústí nad Labem.

Domů jezdí i Aneta. „*Rodiče nás často navštěvují, pojedeme k nim i na Vánoce,*“ těší se Aneta. V lipovském domově, avšak v jiné skupině, má dva bratry. „*Bráchové se samozřejmě taky těší,*“ usmívá se. Domů na Vánoce pojede i Honza. Je v domově nejkratší dobu, přišel sem teprve letos. „*Měl jsem nějaké kázeňské problémy,*“ odpovídá neurčitě na dotaz, jak se do domova dostal. S ostatními dětmi si rozumí, za kamarády pasoval Davida a Tomáše.

ŠÉFKA HELENA

Nejmenovaným šéfem skupiny je mezi dětmi patnáctiletá Helena. Ošéfuje nejen své tři další sourozence, ale i ostatní děti. „*Jo, my ji bereme. Se vším nám pomáhá, dokonce i některé úklidové práce udělá za nás,*“ tvrdí ostatní děti. Helena dotazy odbývá odpovědí, že nechce, aby se o ní psalo. Děti 6. rodinné skupiny se od ostatních neliší. Zlobí, ale jsou i hodné, mají spousty zájmů kulturních i sportovních. Některé rády čtou, velké holky se spíš věnují módě a líčení. „*Jsou fajn, občas samozřejmě zazlobí, ale v mezích normy,*“ shodují se kmenoví vychovatelé David Brabenec a Hana Zamastilová.

teta Alice Klaubenschálková
DD Lipová u Šluknova



Báječný výlet s Bambim

Jeli jsme na výlet do Libouchce, jeli jsme tam autobusem. U nás v Ústí byla velká mlha. Tam bylo krásně a svítilo sluníčko. Byli jsme šťastní a moc rádi, že to teta vymyslela.

Plnili jsme tam úkoly u pohádkových postavíček. Postavičky byly namaskovaní opravdoví herci z divadel. Byl tam vodník, princezna, světluška, bubák, mravenec a ještě nějaké jiné. Princezna tam například chtěla pomoci dát mák do makovice a ještě tam byla zelená paní příroda a chtěla pomoci, kam se dává papír a plast. U bubáka jsme zatloukali hřebíky, u vodníka jsme hádali rostliny, jestli jsou jedovaté nebo ne.

Na posledním úkolu jsme si mohli vybrat nějakou hračku. Já jsem si vybrala šáteček na běhání, já jsem chtěla jednorožce, kterého jsem ztratila, byl barvíč a teta mi ho potom koupila. Potom jsme šli na hřiště, kde byly atrakce. Jezdili jsme na vláčku, byli jsme u paní a ona nám malovala obličej. Taky jsme si namalovali vlastní perníček. Koupili jsme si marcipán, turecký med nebo pendrek a vydali jsme se domů.

Celý výlet s námi byl náš věrný ochránce Bambi. Naše čivava.

Samanta (5), Jeny (5) a Pavel (7) Ridajovi
DD Ústí nad Labem - Severní Terasa



Náš nejlepší výlet do Prahy

Do Prahy jsme jeli jednu sobotu vlakem. Teta vymyslela výlet, protože jsme četli Dědečku vyprávěj a stálo tam, že Karlův most je postaven z vajíček.

Tedy ne přímo z vajíček, ale přidávaly se do malty. Nechal ho postavit Karel IV., aby se spojily dva břehy Vltavy a nemuselo se brodit. Hned na kraji Karlova mostu, na Staré straně, je socha dvouocasého lva s Bruncvíkem. Někde je ukryt zázračný meč, který prý na rozkaz seká hlavy protivníkům. Most má spoustu soch a asi tři pro štěstí. Z mostu je vidět pražský hrad a věž Daliborku, kde se naučil Dalibor housti (hrát na housle).

Asi 500 metrů od Karlova mostu, na nové straně, je Staroměstské náměstí. Je tam radnice, kde v každou celou hodinu se objevují postavičky. Je jich celkem 12. Orloj je z 15. století. Tam jsme si odpočinuli ve Starbucks a odskočili jsme si na toaletu. Pak jsme

pokračovali dál směrem k Václavskému náměstí.

Při průchodu na Václavské náměstí jsme se kochali turistickými lákadly v obchodech a zbaštili jsme trdelník. Pomalu jsme došli až na druhou stranu náměstí, přímo pod svatým Václavem na koni jsme se vyfotili. Teta nám vyprávěla, že to byl panovník České republiky, a taky co znamená, když se setkáme pod koněm. Dostali jsme hranolky z McDonaldu a pomalu jsme se vydali procházkou k vlakovému nádraží.

Domu jsme se vrátili celí unavení, ale báječně vyblbnutí. Také s novými znalostmi.

Dominik K. (10) a Tomáš K. (9)

DD Severní Terasa Ústí nad Labem

1. skupina Nortici



Halloween v domovech



Tuchlov ovládla strašidla

Poslední slunné podzimní dny se s námi pomalu loučí a přicházejí ty pravé plískanice, sychravé počasí a k tomu jsme si u nás užili tradiční svátek Halloween.

V průběhu měsíce se děti nedočkavě na příchod tohoto svátku připravovaly. Vytvářely si strašidelné kostýmy, pekly strašidelné koláče. Celý den jsme si užívali masky, dobroty a halloweenskou atmosféru.

Po soutěžních strašidelných disciplínách a kvízu následovala stezka odvahy. I ti nejmenší si stezku prošli. Na závěr dne jsme vypustili lampióny štěstí, kde si všichni přáli své přání.

tety Denisa, Petra, Laura a strejda Ruda
DD Tuchlov



Halloween party v Heralticích

Letos jsme si pořádně užili Halloween, který se pěkně vydařil.

Všichni jsme se převlékli a namalovali, až z některých šel strach. Naši nejmenší samozřejmě taky a měli z toho velkou radost.

Zahráli jsme různé hry, soutěže, tancovali a bylo fajn.

Nikolas (16)
DD Velké Heraltice



Bububu, my se nebojíme!



Halloween je strašidelný, ale nám se výstava místního nadšence moc líbila.

V malé vesničce Zbýny si mladík vyzdobil zahradu. Pavouci, čarodějnice, vlkodlaci, kostlivci a mnoho dalšího. Tímto děkujeme Pepovi za pozvání a těšíme se na vánoční výzdobu.

teta Šárka Kubíková
DD Dubá-Deštná



Halloween s tetou Lindou

Náš letošní Halloween byl super, teta Linda nám vymyslela krásný program. Všem namalovala strašidelné obličejy, připravila různé lahůdky a sladkosti se strašidelným motivem: mandarinky namalované jako dýně, čokoládové oči s kouzelným nápojem s pavoukem (naštěstí ne živým!).

Také k nám přišla paní ředitelka se sociální pracovnící, které nám přinesly bábovku a pochvalu. Když jsme všichni seděli u jednoho stolu, tak jsme se vzájemně strašili

a vyprávěli hororové příběhy, trochu se i báli, ale hlavně dobře bavili.

Celý tajuplný den jsme zakončili večerní procházkou s lampiony a svíčkami až na hřbitov. Cesta tam i zpátky byla napínavá a pro ty mladší i strašidelná. Den jsme si všichni užili a těšíme se na další Halloween.

Pája, Norma a Jirka z 6. rodinky
DD Kašperské Hory



Strašidelná stezka

V úterý večer jsme se vypravili za svitu měsíce na HRŮZOSTRAŠNOU STEZKU ODVAHY do SVC Včelín.

Zaplátili jsme vstupné a vydali se na cestu odvahy po světýlkách. Naším úkolem bylo navštívit šest stánků, poblíž kterých se pohybovala strašidla: DĚSIVÝ KLAUN SE SEKEROU, ČERT KRAMPUS, VLKODLAK, ČARODĚJNICE, KOSTLIVEC, VODNÍK, SAMARA, JEPTIŠKA, ČERT SE SVÍTÍCÍMA OČIMA a další. S kamarády jsme si to moc užili! Děkujeme všem za super zážitek!

Aleš K.

DDŠ Bystřice pod Hostýnem



Bränballový turnaj pro Hradiště

Po dvouletém záhadném výpadku jsme mohli znovu uspořádat pro děti dětských domovů tradiční turnaj v Brännballu. Letos to byl šestnáctý ročník.

Přijelo pět družstev. Dvouletá přestávka přinesla nové tváře, které se s touto hrou setkaly poprvé. Nejmarkantněji to bylo znát v týmu ze Zašové, který několik posledních ročníků bojoval o cenné kovy a vzájemný duel mezi domácími vždy rozpoutal více decibelů v hale.

Po slavnostním zahájení se pálka zakousávala do míčku stále větší intenzitou a tabulka se plnila vzájemnými utkáni. S blížící se čtrnáctou hodinou vzájemné duely utichly a nastal čas počítání výsledků.

Benjamínci z Vizovic si odnesli novou zkušenost a titul Miss turnaje, s nimi sekundující a zápas od zápasu se zlepšující tým ze Zašové zůstal těsně pod finálovou skupinou. Výsledky mezi dravci z Uherského Ostrohu a domácí Kroměříž byli příznivější pro domácí, tak po malé odmlce jsme

sáhli po bronz. Drobnou útechou z bramborového nezdaru může být vyhlášení nejlepší pálinky z řad rudých Ostrohanů.

Emocemi a testosteronem nabitá družstva ze Zlína a Uherského Hradiště tentokrát převzala otěže turnaje a jen o kousek zvítězil tým z Uherského Hradiště s nejlepším brannerem a tetou hlídající nejen své svěfence, ale také časomíru a všechny výroky sudího. Stříbrné družstvo Zlína složeno převážně z velmi sympatických dívek si odneslo obdiv za sportovní přístup, titul polář turnaje, sešranost a pomoc benjamínkům z Vizovic, což bylo obzvláště hezké gesto.

Po slavnostním zakončení jsme si přislíbili, že se tu opět za rok setkáme. Tak doufám, že nám do tohoto přání opět někdo „nehodí vidle“.

Kamil Hrudík, DD Kroměříž



Jak jsme vyhráli brambory

Dětský domov Kroměříž uspořádal turnaj ve sportu bränball. Byly tam různé dětské domovy, např. náš domov, DD Zašová, DD Uherské Hradiště, DD Zlín-Lazy a DD Vizovice. Byl to úžasný den, kdy jsme se mohli vidět s dětmi z jiných domovů.

První bylo zahájení a poté se šel hrát první zápas. My, DD Uherský Ostroh, jsme hráli druhý zápas, který jsme vyhráli a poté jsme hráli až čtvrtý zápas, který jsme taktéž vyhráli. Dostali jsme se až do finále. Byli jsme z toho velmi nadšení.

Ve finále jsme prohráli oba dva zápasy. Trochu nás to štválo, ale zvládli jsme to. Vyhráli jsme krásné 4. místo ze šesti, takzvanou bramborovou medaili. Za to jsem ráda, měli jsme dobrou domluvu a kolektiv. I prohrávat je v životě dobré.

Diana (18)

DD Uherský Ostroh



Vítězný tým z Uherského Hradiště



Ostrožští. Čtvrtí, ale spokojení.



Verča horolezkyně

Občas chodím s tetami do lezeckého centra Orel v Českých Budějovicích. Je to fajn a mám to tam moc ráda, i když mě občas z lezení bolí ruce a nohy. Zkuste si to taky. Já už se těším na příště.

Verča
DD České Budějovice



Jak jsme vyhráli super rádio

V sobotu 19. listopadu jsme se vydali na dvoudenní pobyt do Ostravy.

Hned ráno jsme navštívili lázně Klimkovice a lesní park pro děti. V Ostravě jsme navštívili rozhlednu Hošťálkovice, kde jsme pozorovali zapadající slunce nad Ostravou. Bylo velmi zima, fučel studený vítr. Proto byl pobyt na rozhledně velmi krátký. Spěchali jsme na hlavní program dne – akci Ostrava se baví, na kterou nás pozval KLUBsten Karviná!

Akce se nám hodně líbila – sledovali jsme exhibici stolního tenisu, vystoupení imitátora M. Jacksona, zpěváka D. Mattioliho a youtuberku Terysu. V průběhu programu probíhala tombola, ve které jsme získali 1. cenu – rádio s mikrofonom, což je super!

Přenocovali jsme v hotelu Zlatá éra. Po dobrém vyspání a skvělé snídani jsme vyrazili do Zoo Ostrava. Bylo zima, zvířata byla aktivní, my jsme měli co prohlížet. Viděli jsme žirafy, šimpanze, klauny, lva, hrochy, žraloky, opice, velbloudy, slony a další zvířata. Po odchodu ze zahrady už jsme směřovali do domova.

Zpáteční cestou jsme jeli zimní krajinou. Poslední zastávka výletu byla v Obůrce Bílá, kde jsme viděli jeleny, muflony, sovy. Výlet se moc podařil, všem se nám líbil. Děkujeme za pozvání na akci Ostrava se baví a výhru v tombole!

Aleš K., DDŠ Bystřice pod Hostýnem



V domově máme mistry

V listopadu 2022 se v kongresovém centru hotelu Hilton Prague uskutečnilo ICN Mistrovství světa 2022 v naturální kulturistice a fitness. Českou republiku reprezentovali naši asistenti pedagoga Jaromír Janečka a Jindřich Nesrsta z našeho domova. Jejich výsledky v soutěži (J. Janečka 4. místo a J. Nesrsta 6. místo) mě vedly k napsání krátkého rozhovoru.



Co je to naturální kulturistika?

Je kulturistika bez zakázaných steroidních látek, stojí na striktní stravě, dietě a pravidelném cvičení. Jíme pravidelně, ve stanovený čas. Nepoužíváme žádné návykové látky.

Jaký je váš největší úspěch?

JJ: Byl jsem 3x mistr Evropy (2014, 2017, 2018), vicemistr světa (2012, 2022) a letos na mistrovství světa 4. místo

JN: Mistr republiky opakovaně, letos na mistrovství světa 6. místo.

Jak dlouho děláte kulturistiku?

JJ: Od 15 let.

JN: Od 15 let. V devatenácti jsem začal závodit.

Jak často trénujete?

JJ: 5x až 6x týdně.

JJ: 4x až 5x za týden, k tomu cyklistika a tenis.

Jak ten trénink vypadá?

Tělo je rozdělené do různých partií, ty se posilují. Trénink trvá hodinu a půl. Zvedání činek, cvičení na strojích.

Co na to říkají vaše rodiny?

Podporují nás, manželkám se to líbí. Věděly, že si berou sportovce.

Vadí vám jako kamarádům spolu závodit?

Ne, vůbec to nevádí, spíše nás to více motivuje.

Měli jste někdy chuť s tím skončit?

JJ: Vůbec, nikdy! Zastaví nás jedině onemocnění, budeme cvičit až do hrobu. A i závodit! (směje se)

JN: Když byly zdravotní potíže, snažil jsem se co nejrychleji vrátit zpátky do posilovny, kterou mám rád, a mezi sportující kamarády.

Pomáhá vám ten sport v DDŠ?

Ano, jsme klukům vzorem. Někdy přijdou, co mají dělat za cviky. Díky sportu snad máme dobré

charakterové vlastnosti, například zodpovědnost, čestnost, zásadovost, pracovitost... Jsme ze sportu zvyklí na dodržování pravidel a pořádku, to nám pomáhá při práci v DDŠ.

Byl by to vhodný sport pro děti v DDŠ?

Určitě ano, kdyby měli trochu odborné vedení. Do 18 let se nesmí zvedat těžká břemena. Malý kulturista nesmí ponocovat, pít alkohol, musí přestat kouřit. Udělat si dobrý jídelníček.

Jak to máte s nakupováním oblečení?

Trochu problém byl v minulosti. Ale dneska už to takový velký problém ani není, teď už se dá sehnat všechno.

Kdy se připravujete na závody?

Tři měsíce před závody se zahajuje přísnější dieta. Jíme 5x denně, jíme více bílkovin a méně tuku, sacharidů.

Kam chodíte trénovat a sportovat?

Jsme členy Zekon klubu, staráme se i o údržbu a úklid naší posilovny.

Kde jste pracovali, než jste nastoupili do DDŠ?

Než jsme se stali pracovníky DDŠ, tak jsme předtím 13 let pracovali v továrně TON. Jsme rádi, že jsme začali pracovat v DDŠ.

Jaké další sporty jste ještě dělali nebo děláte?

JN: stolní tenis, fotbal

JJ: tenis, lyžování a hokej.

Děkuji za rozhovor a přeji vám hodně sportovních úspěchů do dalších let!

David K., DDŠ Bystřice pod Hostýnem

Bowlingoví mistři, cyklisti, princezny, piráti i hasiči.

V DD Hodonín je podzim opravdu pestrý

SHAZOVÁNÍ KUŽELEK NÁS BAVÍ UŽ NĚKOLIK LET

Vyčkávat na paní doktorku Chaloupkovou je pro nás každou druhou neděli již zažitý zvyk. Na nedělním obědě se s vychovateli domlouváme, kdo by měl zájem zahrát si bowling a po obědě domluvená sestava čeká na příchod tety Chaloupkové. Často se tým bowlingových mistrů skládá převážně ze starších dětí, poslední dobou sebou bereme ale i menší děti. Při

hraní bowlingu není o zábavu nouze, protože v každém z nás dřímá soutěživý duch, avšak týmový duch nám také nechybí a my větší pomáháme těm menším, protože bowlingové koule jsou pro ně mnohdy velmi těžké.

Teta Chaloupková nám již řadu let věnuje svůj volný čas a své prostředky na bowling a občerstvení při něm. I v době Covidu, kdy byla bowling restaurace zavřená,

nás teta brala do rychlého občerstvení na zmrzlinu nebo na pizzu, a tak bych jí tímto chtěl za všechny děti vyjádřit VELKÉ DÍKY.

SKVĚLÝ KARNEVAL A SETKÁNÍ S HODONÍNSKÝMI HASIČI

Snad všechny děti milují karnevaly. Alespoň na chvíli se mohou stát jejich oblíbenou princeznou, vysněným hrdinou nebo prostě jen bubákem a s malůvkami na obličejích si mohou užít spoustu zábavy. Naši nejmenší nejsou výjimkou. Odpoledne se naostrojili do kostýmů a vyrazili do Střediska volného času v Hodoníně, které si připravilo karneval se spoustou soutěží, takže není divu, že si karneval všichni užili.

Soutěží není nikdy dost, a tak se děti vydaly na akci pořádanou hodonínskými hasiči, která se konala jen kousek od domova. Mimo hromadu soutěží si děti mohly prohlédnout hasičskou techniku, vyzkoušet některé vybavení nebo shlédnout ukázkou hašení ohně. Je možné, že po tak bohatém programu se hodonínští hasiči mohou v budoucnu těšit na nové kolegy z dětského domova.





PATÁLIE NA KOLE A DEN ZAKONČENÝ OHŇOSTROJEM

Každým rokem na podzim se vychovatelé snaží využít každého krásného dne a posledních teplých slunečních paprsků k venkovním aktivitám. Letos kromě pobytu na zahradě nebo na venkovních hřištích využívá strejda Jarda krásného počasí k cyklistickým výletům. Od klasických vyjížděk na kole až po ty dobrodružné, kdy pomocí hledače kovů hledají děti poklady.

Ne každá vyjíždka se však obejde bez problémů. Na

jednom z cyklovýletů začal Saša uprostřed lesa náhle zpomalovat. Všichni jsme si mysleli, že už nemůže, a tak jsme ho začali povzbuzovat. Po chvíli povzbuzování jsme si ale všimli, že problém spočívá v uvolněném šlapátku. Strejda Jarda i já vozíme s sebou na kole jednoduchou sadu nářadí, jenže když jsme ho potřebovali, tak jsme ho bohužel neměli ani jeden. Naštěstí jsme se zastavili zrovna u projíždějící dodávky, ve které měl pán pouze o číslo větší klíč a strejda utáhl šlapátko jen provizorně. Šlapátko vydrželo až do

zahrádkářské oblasti, kde strejda vyprosil odpovídající klíč. Výlet tak mohl v pořádku pokračovat.

K večeru, když se začalo stmívat, nás vzala teta Hanka na lampionový průvod. Na Národní třídě se sešlo velké množství lidí a celý průvod pokračoval k Masarykovu náměstí, kde byl zakončen krásným ohňostrojem.

Filip Schreiber (18)

DD Hodonín



Podzim v jaroměřském DD očima našeho stoletého kaštanu

Stojím tady již mnoho let, má koruna se začíná barvit všemi podzimními barvami a kmen každým rokem sílí, však se kolem něho taky naše děti naběhaly a vyhrály si na schovávanou. Ano, jsem to já, ten vysoký kaštan uprostřed zahrady jaroměřského DD. Bedlivě jsem naslouchal vášnivým rozhovorům o zážitcích, které se udály za plotem mého bydliště a rád bych vám je přiblížil.

SETKÁNÍ S KRAMPUSÁKY

Pihatá Kristýnka si při sbírání kaštanů mumlala něco o čertech. Ale na čerty je přeci brzo, ne? Vždyť sotva skončilo babí léto, to není možné. Ale je! Pan Rosík chtěl děti velmi potěšit a pozval je do Bílé Třemešné, aby si užily báječné odpoledne plné her a zábavy. Kudrnatému Martínkovi se nejvíce zamlouvalo, že si mohl zahrát na mixážním pultu a vyzkoušet si tak práci profesionálního DJ. Ale zpátky k těm čertům, překvapením dne

bylo totiž setkání s pravými Krampusáky. Kdo se bojí, nesmí prý do lesa, ale to vám přísahám na svůj poslední kaštan, já bych se taky bál. Nebylo však čeho, alespoň tak jsem to na zahradě slyšel. Krampusáci byli přátelští a s každým se rádi objali a vyfotili. Dokonce společně všichni povečeřeli při jednom stole, to byl zážitek! Dodnes o tomto čertím odpoledni slyším od dětí samou chválu a veliké díky panu pořadateli.



HOŘÍ?

Další den se to na zahradě hemžilo samými hasiči, děti běhaly v hasičských helmách a já jsem nechápal, co se děje. Hoří snad někde? To snad ne, já nemám nožičky, abych utekl. Modrooká Gábinka mě však objala a uklidnila mě, že jdou přeci na návštěvu do hasičské zbrojnice v Jaroměři. Spadl mi kaštan ze srdce, opravdu. Z dálky jsem slyšel houkání hasičských aut a smích všech dětí. To však nebylo vše, sledování rychlého sjezdu hasiče po trubce a možnost sezení v pravém hasičském autě byly třešničkami na dortu.

VÁNOCE ZA DVEŘMI

Druhého dne zrána začalo opravdu přituhovat, teploměr ukazoval nulové teploty, ale ani to neodradilo naše nadšence od prohlídky vánočních trhů v Kuksu. Zahradou se linula vůně zakoupených perníčků, pečených kaštanů a jablek v kabátku. Někteří si přinesli drobné vánoční ozdůbky a maličkosti pro vyzdobení svých pokojů.



Ačkoliv mi opadávají lístky a pomalu se chystám k zimnímu spánku, najdu si pro vás malou chvilku a řeknu vám, na co se můj kolega vánoční stromeček může v následujících dnech těšit. Snad mi

o všem pak povypráví. Na první adventní neděli jej děti na náměstí v Jaroměři navštíví, podívají se na jeho rozsvícení, se svým sborem mu zazpívají několik koled a kolemjdoucím nabídnou své výrobky na vánočních trzích. Konečně se budou chystat na návštěvu Mikuláše a plánují navštívit taneční zábavu ve Dvoře Králové. Ale o tom všem vám zajisté v příštím čísle povypráví můj jehličnatý soused.

A. Semeráková
DD Jaroměř



Podzimní focení v Chanovicích

Naši kamarádi z Blatné, Bára a Vašek, kteří za námi jezdí již dlouhou dobu, berou nás na výlety a chystají pro nás překvapení, opět nezklamali.

Na začátku října přijeli do Chanovic spolu s fotografem Kubou. Vyrazili jsme všichni do přírody a focení mohlo začít. V naší obci je mnoho krásných míst – zámek, zámecký park s kašnou, skanzen, Žižkův kámen, rybníky. My holky jsme se cítily jako modelky a kluci si focení také užívali. Nejzajímavější bylo focení z dronu. To nám Kuba vysvětlil a předvedl.



Společně jsme prožili krásné odpoledne plné nezapomenutelných zážitků a musíme říct, že fotky se opravdu povedly.

Děkujeme Báře, Vaškovi a Kubovi.

Nella a Róza

DD Kašperské Hory, rodinka Chanovice





Lego architektura v přírodě

V září jsem se zúčastnila akce od Lega, která byla změřena na architekturu v přírodě.

Na videu jsme viděli nádherné stavby, které zapadaly do krajiny a nerušily přírodu. Potom jsme ze speciálních dílků Lega stavěli domy budoucnosti, které jsou propojeny se stromy a okolní zelení. Nakonec jsme mohli nakreslit různorodé ornamenty na průhledné fólie. Odpoledne jsme zakončili osvěžující procházkou v pražské Stromovce a návštěvou atrakce „aquazorbing“. Byla to super akce.

Valerie (12), DD Kralupy



Místo Zlatého puku aspoň Capri Sun

V sobotu 12. listopadu jsme se zúčastnili akce Zlatý puk, kterou pořádal Dětský domov Lazy na zimním stadionu ve Zlíně.

Na děti čekala spousta disciplín na bruslích, mezi které patřil například hokej, volné bruslení, bruslení s drakem, přetahovaná a další. Děti se disciplín účastnily jako skupinky, ale také jako jednotlivci. Na závěr účastníky čekalo překvapení v podobě hokejistů Zlína, kteří dětem předali kartičky s jejich

podpisy. Jako odměnu za účast si děti vysloužily pitíčka od značky Capri Sun a spoustu dalších cen, které si pro ně Dětský domov Lazy připravil. I když se dětem nepodařilo vyhrát onen „Zlatý puk“, po celou dobu akce se bavily a bruslení si užily.

DD Uherský Ostroh



Svatý Martin snáh nepřivezl

Horní Slavkov pořádá 11. 11. příjezd svatého Martina.

Na náměstí byly stánky s vánočními ozdobami, vaflemi, trdelníky, s medovinou a se svařákem. V kulturáku byly výtvarné soutěže pro malé. V půl šesté přijel svatý Martin, ale snáh nepřivezl. Poté jsme šli na průvod s lampióny, teta nám potom koupila vafle a šli jsme domů. Celá akce se mi moc líbila. Setkala jsem se tam s kamarády.

Viktorie O. (11) a Alexandr O. (15), DD Horní Slavkov



Drogy nebrat!

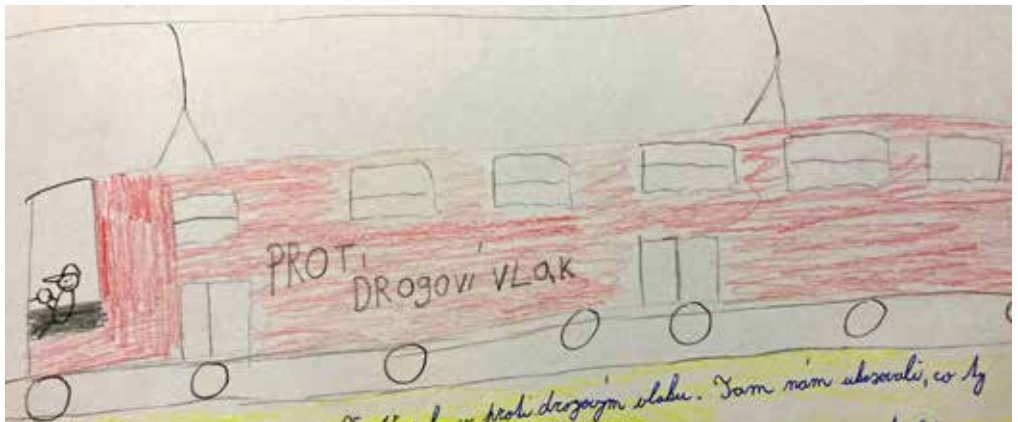


S dětským domovem jsme byli v Karlových Varech v protidrogovém vlaku.

Tam nám ukazovali, co drogy dělají s našimi orgány a naším zdravím. Poučili nás o tom, abychom je nikdy nebrali! Líbilo se mi to, líbily se mi hlavně ty příběhy, které nám vyprávěli. Také to, že všechny příběhy byly promítané jako film nebo nainstalované jako scénka.

Chtěl bych tam zase jít. Je to super akce.

Daniel (15)
DD Horní Slavkov



Laser Game i graffiti

S Dobrymi vílami se děti v Praze v areálu pivovaru Braník společně se zahraničními studenty zúčastnily her v Mercuria Laser Game Prague. Na oběd se přesunuly do bufetové restaurace Hamr Braník a dále autobusem na Graffiti workshop ve venkovních prostorách.

Zde se pod taktovkou několika umělců od Alternative Prague Tours a MeetFactory účastnily workshopu uměleckého sprejování na zeď. Jedná se o vyhrazená místa v Praze určená pro tento účel. Dětem se celý program velmi líbil, se zahraničními studenty procvičily angličtinu a překonaly prvotní stud.



Netradiční 1. září

Když se prvního září děti vrátily ze školy, čekalo na ně odpoledne plné her. Ty si pro ně připravili studenti anglického gymnázia z Prahy a Markéta ze spolku Dobré víly. Děti si odpoledne moc užily, děkujeme za návštěvu.

Romana Imramovská
vedoucí vychovatelka
DD Ledce



Sport, andílci i kus moře

V sobotu 24. září se za námi přijela podívat Eva Slavíková z organizace Mimo domov s kamarádkami.

Celé dopoledne děti měly sportovní. Běhaly, skákaly, soutěžily mezi sebou a odměnou jim byla sladká buchta od paní kuchařky a hlavně medaile. Odpoledne Evička s kamarádkami zaujala děti tím, že vyráběly andílky, do mořské soli přidávaly olejíčky, aby měly děti sůl do koupele a největší atrakcí bylo sprejování obrazů.



Out of Home

Organizace Mimo domov zorganizovala pro děti procházku starou Prahou s výbornou průvodkyní, dětský koncert v Obecním domě, který si pro děti připravil Symfonický orchestr hl. města Prahy FOK, skvělý oběd v restauraci Lokal Blok, prohlídku v Národním muzeu a pak plavbu na lodi. Milým překvapením byl muzikant Thom Artway, jež je svým koncertem na lodi doprovázel. Děti si 15. ročník festivalu Out of Home velmi užily.

Romana Imramovská
vedoucí vychovatelka
DD Ledce



Svátek nejen svatého Martina

V pátek 11. listopadu je v kalendáři napsané, že má svátek Martin, patron všech vojáků, jezdců, kovářů, tkalců... Tento den by se měla jíst svatomartinská husa, péct svatomartinské rohlíčky, pít svatomartinské víno a vyhlížet z okna, zda přijede sv. Martin na bílém koni.

Krásné zvyky a pověry k tomuto dni patří. A protože my máme u nás v domově také jednoho Martina, tak jsme mu připravili k svátku příjemné překvapení. Upekli jsme mu svatomartinské rohlíčky (a že se Ondra, Filip a Nikola snažili) a připili si ne svatomartinským vínem, ale minerálkou. Zato radost z pohoštění a z dárku byla veliká!

Martovi přejeme všechno nejlepší k svátku, hlavně pevné ZDRAVÍ, ať se mu daří ve škole a ať ho stále baví florbal a přináší mu úspěchy a radost z každého odehraného zápasu.

teta Renata Doubravová

DD Litovel



Amadeus podporuje DD Mikulov

Některé firmy se snaží pomáhat, říká se tomu SCR neboli společenská odpovědnost. Patří mezi ně i Amadeus Česká republika a Slovensko. Firma, která se zabývá cestovním ruchem a informačními technologiemi, začala spolupracovat s Dětským domovem Mikulov.

„Teenagerům jsme představili cestovní ruch a IT průmysl jako zajímavé pracovní odvětví. Mezitím nám nejmenší děti ukázaly svá oblíbená zvířata v místní zoo. Na konci inspirativního odpoledne jsme v jejich zahradě společně zasadili třešeň,“ vypráví Jan Barták, General Manager Amadeus Czech Republic and Slovakia a dodává: „Chtěl bych poděkovat společnosti ASIANA, která pro nás tuto nevšední akci zorganizovala. Osudy dětí nás natolik oslovily, že chceme ve spolupráci pokračovat.“



red



Uspávání broučků

Jako každý rok jsme připravili na začátku v listopadu spolu s naší obcí lampionový průvod, který jsme nazvali Uspávání broučků.



Průvod začal u místní školy, kde se sešli děti se svými rodiči a pokračovali k nám na zámek. My jsme připravili trasu po celém zámeckém parku, kde byly rozmístěné sklenice se svíčkami. Celá atmosféra večer byla pěkná, chodili jsme po tmě a svítily jen světlýky od lampiónů. Na konci trasy se hledal poklad. Některé děti byli i namalované a převlečené do kostýmů. Akce byla skvělá a vydařená a už se těšíme, jak budeme zase za rok chodit po našem parku po tmě s lampióny.



Natálie (18)
DD Velké Heraltice

Co jsme zažili s Honzou a Anežkou?

V neděli 23. 10. jsme byli díky projektu, který pro nás vypracoval Jan Křemen se svým týmem, na celodenním výletě v Jihlavě. Projekt byl financován krajem Vysočina v programu Mládež kraji. Jelo nás 14 dětí ve věku 6-15 let a dvě tety.

Před výletem jsme si měli připravit průzkum, například kolik stojí vstupenka do podzemí, oběd v restauraci, jak dlouho potrvá cesta, co je v Jihlavě za památky. V neděli ráno jsme posnídali a vyrazili na cestu. Ale jak to tak bývá – hodně dětí, dvě auta, dlouhá cesta plná zatáček a tak se stalo, že jsme přijeli trochu později, než jsme plánovali a naše výprava za poznáním začala úprkem ke vchodu do jihlavského podzemí. Minutu zpoždění nám odpustili a prohlídku podzemí jsme si užili i s tajemnou svítící chodbou, jen žádné strašidlo jsme tam nepotkali.

Teprve pak jsme se mohli pořádně seznámit s Honzou a Anežkou, kteří se o nás po celou dobu výletu dobře starali a hodně si s námi povídali. Dostali jsme od nich mapy města, na kterých jsme hledali místa, kde se právě nacházíme.

Oběd jsme měli v restauraci Parlament na Terasách. Všichni víme, jak vypadá hamburger z řetězce, tak jako světa znalí jsme si dali hamburger. To co nám ale přinesli, bylo obrovské a moc dobré. Když jsme odcházeli z restaurace, zjistili jsme, že vedle sedí na obědě fotbalový tým Baník Ostrava. Dobrý. A pak jsme ještě potkali parkouristu Jana Hanka. Taky dobrý.

Při procházce městem jsme navštívili park Legionářů, kde nám Honza povídal o tom, kdo to vlastně byli legionáři. Viděli jsme staré opevnění, prošli Václavský parkán, Hradební parkán, šli jsme kolem kostela Nanebevzetí P. Marie, viděli jsme Bránu Matky Boží, a spoustu památek, které v běžném dni jen míváme.

Na dětském hřišti jsme se pořádně vyblbli. Ti větší na lezecké stěně a zbytek na skluzavce a na houpačkách. Do kina na film Šoumen krokodýl jsme šli příjemně unavení. Po filmu jsme ještě zvládli rychlou večeři, rozloučili jsme se s našimi průvodci a hurá domů. Rádi bychom poděkovali Honzovi a Anežce, že jsme si díky nim celý den užili a kraj Vysočina za to, že to celé zaplatil. Bylo to skvělé a všichni jsme se bavili. Díky.

Patrik a Kuba
DD Senožaty



Člověče, ve Smolině (se) nezlob!

V sobotu 5. listopadu 2022 se v prostorách DD, ZŠ a PrŠ Valašské Klobouky konal regionální turnaj dětských domovů ve hře Člověče, nezlob se.

Podpořit nás letos přijeli děti a vychovatelé z Bojkovic, Liptálu, Vizovic, Zlína, Zašové a samozřejmě nechyběli ani zástupci pořádající Smoliny. Je jasné, že každý z účastníků chtěl být co nejlepším hráčem, a proto vlivem úspěchů či neúspěchů při házení kostkou či tažení figurkou docházelo ke střídání nálad. Tato hra plná zvratů, překvapení a emocí trvala celých šedesát minut a našla si své vítěze, kteří byli po zásluze odměněni diplomy a pěknými cenami.

Akce se nesla v duchu 65. výročí uvedení našeho dětského domova do provozu, takže jsme si pro všechny přichystali několik překvapení. Tím prvním byla návštěva výstavy fotografií z historie i současnosti smolinského domova, druhým překvapením byl zábavný a doprovodný program pro děti v podobě her

a soutěží. A do třetice? Připravili jsme premiérové uvedení videoklipu natočeného v dětském domově ve Smolině u příležitosti letošního výročí. Někteří divákům v publiku, mezi něž počítám také sebe, dokonce při jeho sledování i slzička ukápla. A představte si, že na závěr jsme si všichni společně uvedený videoklip na hudbu Děti ráje od Michala Davida zatancovali. Bylo to super.

Za podporu akce děkujeme Městské knihovně Valašské Klobouky, Pekařství Střelná, s.r.o. a paní Dagmar Fuskové ze Smoliny.

teta Božena Naňáková
DD Smolina



Uklízíme domov i svět

Snažíme se udržovat své okolí čisté a útulné, každé úterý pracujeme na pozemku našeho domova, kde zametáme, hrabeme, staráme se o zvířata, sázíme květiny...

Prostor úklidu jsme trochu rozšířili a zapojili jsme se již po několikáté do akce „Uklidíme svět“. Rozdělili jsme se na skupinky a uklidili jsme i vzdálenější okolí od našeho domova, příjezdové cesty, příkopy u silnic, autobusové zastávky. Všechny děti se zapojily s velkým nasazením, ty nejmenší lezly odvážně pro papírky i do pichlavých křovin. Celkem jsme nasbírali asi 80 kg odpadků.



teta Irenka
DD Tuchlov



Slavnostní zahájení MS ve veslování: adoptovali jsme Hong Kong

I my jsme byli součástí neuvěřitelného zahájení MS ve veslování v Račicích. Dopolední hodiny byly věnovány posledním tréninkům a nácvikům startů. Počasí moc vlídné nebylo, bylo deštivo a chladno, ale i to nám nevzalo nikomu úsměv z tváře. Na štafety 100 a 200 metrů přijelo 700 dětí, aby uzavřelo celoroční soutěž a zabojovalo o vítězství v týmovém závodě na trenažéru. Do štafet se také zapojily záchranné složky ústeckého kraje, a že předváděly neskutečné výkony. Například hasiči jeli štafetu v kyslíkových přístrojích, prostě obdivuhodné.

Přes den děti bavil doprovodný program divadla Petra Stolaře V pytlí a záchranné složky se svými výstupy. Večer nastal slavnostní nástup všech zapojených zemí, my jsme jako adoptovanou zemi reprezentovali Hong Kong. Drony na závěr kouzly po obloze neskutečnou podívanou. Ohňostroj byl jako sladká tečka neuvěřitelně prožitého dne, který v sobě nesl sportovního ducha, souznění mezi jednotlivými sportovci. Moc děkujeme, že jsme mohli být všeho součástí.

teta Denisa
DD Tuchlov



Náš výlet do chomutovského zooparku

O podzimních prázdninách jsme se rozhodli společně vyrazit na celodenní výlet do zooparku. Vyrázila rodinná skupina Koumáků a Nortíků. Cesta vlakem byla delší, ale zábavná.

Zoopark se rozkládá na 112 hektarech přírody a je rozdělený do tří samostatných areálů. Kromě samotné zoo je to rozlehlé eurosafari, kam se můžete vypravit na terénní vyjížďku Safari Expresem, a skanzen Stará Ves, kde vám nabídnou jedinečný pohled do života našich předků.

Uprostřed krásného kusu přírody chovají více než 160 druhů zvířat. Zaměřuje se na faunu, která zahrnuje Evropu, převážnou část Asie a část severní Afriky. Nejvíce nás zaujala komentovaná prohlídka u tuleně kuželozubého. Od chovatelky jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací. Například věděli jste, že na světě najdeme tři izolované populace – dvě v severním



Atlantiku a jednu v Baltském moři? Obývají chladné vody. K tomu jsou přizpůsobeni silnou vrstvou podkožního tuku. U baltské populace (kterou chová zoopark) probíhá řije

v únoru. V této době nepřijímají žádnou potravu.

Všem návštěvu zooparku doporučujeme.

teta Eliška Kokošková Eliška
DD Ústí n. L. – Severní Terasa



Adrenalinové putování se strejdou

Jednoho podzimního dne jsme se měli dobře oblíknout a vyrazili na putování okolím. Náš strejda má bláznivé dobré nápady.

Zapojili jsme vozík za čtyřkolku, na hlavu bezpečnostní helmu a vyrazili směr pole, lesní cesty po vojenských objektech Sádek-Jamnice. Svačinu jsme si dali u myslivecké chaty. Terén byl fakt hustý – brody, orba, pole, adrenalin jak hrom. Strejda jel pomalu a neměli jsme strach, naopak se nám to mooc líbilo.



Matyáš (17)
DD Velké Heraltice



Velká událost

Po dvou letech je to tady. Výstavka, která nemohla být kvůli Covidu – tak jsme se dočkali. U nás na zámku je to velká událost, místní i lidé z okolních obcí, přijedou školy, školky, maminky, tatínci s dětmi, senioři, no zkrátka všichni, co mají nohy a ruce.

Nesmím zapomenout na naše kamarády z okolních dětských domovů. Také přijeli i bývalé děti se svými dětmi, to bylo potěšení pro tety. Prostředí bylo nazdobené v duchu Vánoc. Zahradníci prodávali krásné adventní věnce, ikebany, adventní výzdobu, vánoční kytky – hvězdice, bramboříky. Cukráři upekli různé

dobroty – větrníky, rolády, koláče, tiramisu a další laskominy – mňam. Praktická škola připravila přáníčka, dárkové tašky, jmenovky...

A my, rodinné skupinky, jsme připravili krásné výrobky, které jsme si prodávali společně s tetami a strejdami. Perníčky, nazdobené stromečky, anděly, jmenovky, náramky, klíčenky, vánoční skřítky a spoustu dalších věcí.

Hrála nám k tomu živá hudba, v bufetu jste si mohli dát bramborový placek, klobásky, kávu, čaj, punč. Plavali nám tam i živí kapři, malé děti se mohly projet na konících a velcí mohli jít na vyhlídku na věž.

No zkrátka celá výstavka se povedla a těšíme se na další, na tu jarní. Už teď jste všichni zváni.

Sabina (19)
DD Velké Heraltice



Upřímnost, zvědavost a výborné záběry.

V DD Duchcov si užívají filmové workshopy

Od konce října do poloviny listopadu děti z DD Duchcov natočily několik krátkých autorských snímků. Umožňuje jim to jedna z několika tvůrčích filmových a mediálních dílen, které letos uspořádala obecně prospěšná společnost Adonai for People a A-FilmTeensFest, mezinárodní festival filmů, které natočily děti a mladí lidé ve věku 6-20 let.

Právě v Duchcově mají workshopy ohlas – děti mezi 11 až 18 lety absolvovaly nejen instruktáž, ale ve skupinkách i samostatně natočily osobní, hrané i dokumentární snímky anebo fotily. Autory všech ilustračních fotografií k tomuto článku jsou právě děti z DD Duchcov.

Lektoři děti zaškolili nejen v práci s technikou – tedy v tom, jak použít kameru, fotoaparát na natáčení, nebo zvukové nahrávací zařízení a mikrofony – ale také s nimi diskutovali o vybraných filmech, aby si účastníci vžili

zákonitosti filmové řeči a mohli lépe porozumět tomu, co je opravdu zajímavé. Další část workshopů je ještě čeká.

„Naučí se tak třeba, jak klást záběry za sebe, aby mohli lépe odvyprávět příběh, nebo jak lépe vystihnout atmosféru. Hlavní je ale to, aby točili, co je jim vlastní, co je zajímavé. Ve výběru tématu mají zcela volnou ruku,“ vysvětluje lektorka Veronika Korčáková.

To oceňují i samotné děti.



„Líbí se mi dělat fotky, protože je můžeme dělat podle sebe. Nikdo nás nekomanduje – máme svobodu,“ říká čtrnáctiletý Pěta z DD Duchcov. Ten absolvuje dílnu spolu s dalšími 15 vrstevníky.

Právě sebevyjádření a podpora tvůrčího i kritického myšlení může podle lektorů dětem pomoci uvědomit si, kým vlastně jsou, i co je v životě zajímavá nebo jak přistoupit k vlastním problémům. Sebevyjádření je tak vedle ovládání techniky jednou z hlavních dovedností a schopností, které chtějí dětem předat.

Filmy, které mají vzniknout, přináší vhled do nitra domova a jeho malých i dospívajících obyvatel, kteří se tak světu více otevírají. Snad i díky tomu jsou podle lektorů snímky tak kvalitní, a to ať už naši začínající filmaři dokumentují pozitivní vztah k vychovatelkám, ke kamarádům, anebo se vyrovnávají s předsudky ostatních, se sebepoškozováním či s osamělostí.

„Dílny se obvykle skládají z deseti setkání, kdy každé trvá tři hodiny. Všichni naši malí filmaři z Duchcova ale přinesli vynikající záběry hned druhý den,“ uvádějí s viditelným nadšením lektoři.

Nejlepší filmy teenagerů z DD Duchcov a případně i z Kašperských hor budete moci vidět právě na mezinárodním A-FilmTeensFestu. Ten mezi 8. únorem a 12. březnem zpřístupní mimo jiné i k online streamingu bezmála dvě stovky filmů natočených dětmi do 20 let ze všech pěti kontinentů na webu **<https://afilmteensfest.com>**. Můžete je tak zhlédnout i vy. Mládež z Duchova a Kašperských Hor se zúčastní závěrečného předávání cen A-FilmTeensFestu 12. března, kde mimo jiné obdrží i hodnotné certifikáty.

Samotné filmové workshopy, včetně mediálních témat jako jsou např. fake news, kyberšikana a kritické myšlení, pořádá Adonai for People o.p.s. pro dětské domovy zdarma v průběhu kalendářního roku pod vedením zkušených lektorů a profesionálních filmařů. Váš zájem o workshopy v roce 2023 můžete zaslat na e-mail: **info@afilmteensfest.com** nebo kontaktovat nás přes webové stránky **afilmteensfest.com**.

Těšíme se na vás!

Kateřina Šeflová, koordinátorka AFTF



Fotily děti z DD Duchcov





Dobré víly s dětmi vaří i cvičí jógu

Pravidelné návštěvy v dětských domovech nesou své ovoce. To potvrzují i dobrovolníci, kteří jezdí pravidelně do dětského domova v Krnsku. Tam, kde byl patrný spíše neklid a netrpělivost, se začala atmosféra měnit do mnohem příjemnější podoby.

Sedm dobrovolníků jezdí na pravidelné návštěvy do Krnska jednou za 14 dní a pečlivě si plánují, co s dětmi budou dělat. Sobotní odpoledne patří kreativním činnostem, sportu, ale třeba i józe nebo vaření. Každé dítě si přijde na své a na návštěvy Dobrých víl se těší. Mohou se totiž spolehnout, že vždycky někdo přijede. „Je nás sedm, a tak se prostřídáme, když třeba někdo nemůže. Vždycky za dětmi někdo dorazí a ta pravidelnost je naprosto zásadní,“ říká koordinátorka krnských víl Káťa.





Vílák Ruda s dětmi hraje fotbal a od té doby, co domov dostal sportovní dresy, se hraje o dost více fair play. Děti se tolik nestrkají a nedohadují a týmy jsou jasně rozdělené. Káťa zase s dětmi trénuje ping-pong. „Dětem, které ping-pong nikdy nehrály, jsem ukázala, jak na to a jde to lépe. I když děláme aktivity, s nimiž se setkávají poprvé, stačí, aby jim je někdo ukázal. Naposledy jsme trénovali podání. Nejistota jde stranou,“ říká Káťa.

Klid a harmonii do domova v Krnsku vnesla i dobrovolnice Tereza, která s dětmi cvičí jógu. Děti baví zkoušet pozice, které jim připomínají zvířátka a hezky se u toho uklidní. Terka používá i esenciální olejčky, které si děti oblíbily a pomáhají jim ke zklidnění mysli.

Další nově zavedenou aktivitou v domově je vaření. „To zatím zkoušíme jednou za měsíc, neboť příprava a logistika je náročnější,“

přibližuje Káťa. „Zkoušeli jsme dělat tiramisu, což se hodilo, protože jsme zrovna slavili narozeniny jednoho z kluků. Na Halloween jsme pekli vafle. To byl velký úspěch,“ přibližuje aktivity dobrovolníků Káťa. Momentálně děti chystají vánoční večírek, na kterém vystoupí s tradičními romskými tanci, písničkami nebo třeba break dance.

Od doby, kdy jezdí Dobré víly do domova, jsou děti klidnější a veselejší. Ví totiž, s čím mohou počítat a na co se těšit. „Většinou jim dáme na výběr z různých aktivit a jejich zájem se vykrytalizuje,“ říká Káťa. Za pomoc a společné aktivity jsou rádi i vychovatelé v domově i dobrovolníci. To všechno jsou vazby, které se upevňují a pomáhají formovat charaktery, jak dospělých, tak dětí.

Tereza Šindlerová
Dobré víly

Příprava na povolání s Dobrymi vilami

Mnohé děti se dostanou do bodu, kdy je čas pomýšlet na budoucí povolání a výběr školy. Nejsou-li k ruce nápomocní rodiče, zastoupí je vychovatelé nebo například Dobré víly. Ty se snaží dětem poskytnout co největší rozhled při důležitém rozhodování. K tomu, aby dítě přišlo na to, co chce v životě dělat, vede mnoho cest a jedna z nich je ukázat jim, jaké jsou vlastně možnosti.

ŘEMESLA NA OPEN GATE?

Třetí říjnový víkend strávily Dobré víly s žáky osmých a devátých tříd víkend na výběrovém gymnáziu Open Gate. Žáci z pěti dětských domovů i pěstounských rodin přijeli poznat, jaké netradiční obory se dají studovat, a k tomu si užít i spoustu legrace. Po seznamovacích hrách si děti i dospělí povídali si na téma budoucí povolání. To byla příprava na sobotu, kdy na návštěvu přijeli studenti ze **Střední odborné uměleckořemeslné školy**, aby dětem ukázali a vyzkoušeli si s nimi netradiční řemesla. Děti si tak zkusily, co obnáší práce pozlacovače, štukatéra, klenotníka, vlásenkářky, maskérky, keramičky nebo rytce. Ke konci víkendu pak hodnotily, jaké řemeslo

je zaujalo nejvíce. Hodně pozitivních bodů sklídl právě klenotník a pozlacovač. „Líbilo se mi, že jsme poznali nová řemesla. Nikdy jsem neslyšel, jak se tyhle věci vyrábí a teď už třeba vím, jak se vyrábějí šperky,“ uvedl jeden z deváťáků v závěrečném hodnocení.

BUDE KLENOTNÍKEM?

Dobré víly spolu se studenty připravili bohatý program na celý víkend a tak děti měly možnost poznat další vrstevníky, kteří se budou brzy rozhodovat, jaké studium zvolí. Zároveň to otevřelo obzory a děti si našly nové kamarády. „Zaujalo mě klenotnictví a to, že si můžeme vyzkoušet něco, o čem jsem ani nevěděla, že se dá studovat. Také jsem se tu na





začátku cítila trochu stydlivě, ale nakonec to bylo super. Studenti uměleckořemeslné školy se k nám chovali krásně,” pochvalovala si víkend Karolína. V jiném anonymním hodnocení zase zaznělo: *„Líbilo se mi, když jsme se seznámili s novými řemesly, o kterých jsem nikdy neslyšel. Vyrábění bylo pěkné. Bylo vidět, že to studenti dělají pro nás, aby nás to zaujalo.”*

ŽIVOTNÍ KOMPAS

Gymnázium a základní škola Open Gate se zaměřuje především na individualitu studenta a jeho osobní rozvoj a svobodu. To přesně souzní s hodnotami Dobrých víl, které dávají pozornost dětem a pomáhají na jejich cestě životem. V neděli dorazil kouč Kalman Horvát, který s dětmi hledal jejich životní kompas. Ten děti z dětských domovů často postrádají, a tak s nimi kouč procházel cvičení, které pomáhaly odhalit, jaké povolání by pro ně mohlo být to pravé a jak naplnit svůj život smysluplně.

Kromě víkendu na Open Gate proběhly nedávno i dny otevřených dveří na různých školách. Dobré víly vzaly slečny z dětského domova ve Strašecí na SOŠ Kladno, kde se

setkaly s učiteli a povídali si o zajímavých oborech a zkušenostech z praxe.

Ukázat dětem, jaké jsou možnosti, je první krok na cestě ke správnému rozhodnutí. Otevřeně si s nimi o tom povídali, nechat je vyzkoušet různá řemesla a svobodně se rozhodnout jsou kroky, které vedou k tomu, aby se z nich stali spokojení jedinci. Na otázku, co se ti na víkendu v Open Gate líbilo nejvíce, zmínila většina pochvalu a vlídná slova od učitelů nebo Dobrých víl. Lenka napsala: *„Líbilo se mi, když nám poděkovali za pomoc a účast. Mohla jsem si vyzkoušet i ostatní obory, což pro mě byla novinka. Tuhle možnost bych normálně neměla. Prostředí školy Open Gate bylo krásné a pohodlné.”*

Správné nasměrování a slova podpory jsou pro děti esenciální v každém věku a při výběru povolání je zcela nezbytné věnovat se jim individuálně a povzbuzovat je. Do budoucna budou Dobré víly ve vzdělávacích víkendech v Open Gate pokračovat a pomáhat dětem najít svůj kompas.



Tereza Šindlerová
Dobré víly

VÍŠ, NA CO MÁŠ TALENT?
JAKÉ JSOU TVÉ SILNÉ STRÁNKY?

MÁŠ TO S KÝM PROBRAT?

CHCEŠ TO ZJISTIT NA VLASTNÍ KŮŽI?

Tak se přihlas a všechno zjistíš.

JOBSTART



CO TĚ ČEKÁ?

- test na silné stránky
- online schůzka s kariérním poradcem, s kterým probereš výsledky testu, jak se svým talentem a silnými stránkami správně nakládat a v jakém zaměstnání je využít
- 1x exkurze do vybrané společnosti (na základě tvých výsledků a preferencí)
- online schůzka s kariérním poradcem, na které probereš vše, co budeš potřebovat, a nastavíte tvé další kroky
- s pomocí personalisty si vytvoříš perfektní životopis

Eliška, 17 let

„hlavně, že mě tato exkurze ještě více přesvědčila, že práce s dětmi je pro mě vším ...“



Artur, 17 let

„... řekl mi svůj příběh, který mě neuvěřitelně nakopl a už teď vím, že jednou budu určitě dělat v barbershopu.“



ukáže ti širokou škálu možností při volbě povolání

pomůže ti s výběrem oboru, který ti bude sedět

díky exkurzi do vybrané firmy si uděláš vlastní názor na fungování v praxi a získáš potřebné kontakty

Jsi student ve věku 17-21
Chceš si dělat věci po svém, ale mít jasno?

PŘIHLAS SE

na našem webu

www.nadaniadovednosti.cz/job-start

**PŘIHLAŠOVÁNÍ
JE MOŽNÉ KDYKOLI
BĚHEM ŠKOLNÍHO ROKU
2022/2023**



PROJEKT
JE REALIZOVÁN



NADÁNÍ
A DŮVĚRNOST

ZA FINANČNÍ
PODPŮRY

THE VELUX FOUNDATIONS
VILHJELM FORSBERG 36 VELUX FONDEN



PROJEKT MŮJ BYT

PRO VŠECHNY DĚTI, KTERÉ ŽEKAJÍ BRZKÝ ODHOD Z DĚTSKÉHO DOMOVA

PROJEKTEM POMÁHÁME DĚTEM
S VYBAVENÍM JEJICH PRVNÍHO SAMOSTATNÉHO
BYDLENÍ - A TAK MŮŽEME KAŽDÝ MĚSÍC NĚKOMU
ZAJISTIT ÚPLNĚ NOVOU PRAČKU ČI LEDNÍČKU.

PŘIHLÁŠENÍ DO PROJEKTU MŮJ BYT STARTUJE V LEDNU
2023.




Nabízíme online poradenství zdarma! Projekt Porad'se s profíkem.

Hledáš zaměstnání a potřebuješ poradit? Chceš si vyladit životopis? Potřebuješ právní radu nebo vyřešit exekuci? Nerozumíš nájemní nebo pracovní smlouvě? Nevíš si rady s financováním vlastního bydlení? Řešíš, jak nejlépe investovat?

Propojíme tě s odborníky a pomůžeme ti problém vyřešit, zdarma.

Můžeš se obrátit na naše personalisty, advokáty a finanční či daňové poradce.

Stačí se podívat na náš web

www.nadaniadovednosti.cz/poradenstvi





STUDUJEŠ? JE TI 17-26 LET?
CHCEŠ SI JÍT ZA SVÝMI SNY?

NETUŠÍŠ, JAKOU PRÁCI
NEBO ŠKOLU SI VYBRAT?

Přihlas se do projektu CAREER BOOST ANEB ROZHLED V NOVÉM



OSOBNÍ
A KARIÉRNÍ
ROZVOJ



ÚČASTNÍCI
VE VĚKU
17-26 LET



5
MĚSÍCŮ



PRAHA

CO TĚ ČEKÁ?

- Pomocí testů objevíš své silné stránky a talenty
- Díky kariérnímu poradenství se dozvíš, jaké povolání nebo obor se k tobě hodí a čemu se věnovat
- Zúčastníš se čtyř víkendů plných workshopů a naučíš se nové věci (workshopy na osobní a kariérní rozvoj, finanční gramotnost, kritické myšlení, sebeprezentace, digitální dovednosti, grafika v Canva, práce v 21.století a další)
- Vytvoříš si životopis a vyzkoušíš si pracovní pohovor (s odborníky)
- V týmu si zkusíš práci na vlastním projektu
- Podíváš se na exkurzi do tří firem a poznáš, jak to chodí v praxi (na míru podle tvého zaměření, tzv. CAREER DAYS)
- Poznáš skvělou partu lidí!

**PODPOŘÍME TĚ PŘEDEVŠÍM, POKUD MÁŠ
NĚJAKÉ SOCIÁLNÍ ZNEVÝHODNĚNÍ*.**

* Sociální znevýhodnění je například: rodič samoživitel, nemoc v rodině, dětský domov, péstounská péče, špatná finanční situace, aj. V případě dotazů nám napiš na Facebook, Instagram @nadaniadovednosti nebo na email: info@nadaniadovednosti.cz

Přihlásit se můžeš odkudkoli z ČR
a na víkendy za námi budeš dojíždět do Prahy.

**POJĎ NA SOBĚ 5 MĚSÍCŮ
MAKAT A ZJISTIT, CO CHCEŠ
V ŽIVOTĚ DĚLAT.
PROJEKT JE ZDARMA, VČETNĚ
UBYTOVÁNÍ A DOPRAVY.**

**Praha
2023**

- 27. – 29. leden
- 17. – 19. únor
- 17. – 19. březen
- 23. – 25. duben - Career Days
- 19. – 21. květen

PŘIHLAS SE

na našem webu

<https://www.careerboostacademy.cz/programy/career-boost/>

do 13. 1. 2023



PROJEKT
JE REALIZOVÁN



NADÁNÍ
A DOVEDNOSTI

ZA FINANČNÍ
PODPORY

THE VELUX FOUNDATIONS
VILLUM FONDEN DE VELUX FONDEN

Novinky od Patronů

Určitě jste už slyšeli o našem programu Patron (www.ipatron.cz). Pokud ne – patroni a patronky jsou dobrovolníci, kteří vám po odchodu z dětského domova „kryjí záda“ a pomáhají, abyste ten přechod zvládli co nejlépe. Co si budeme povídat, není to úplně jednoduché, a tak je fajn, mít někoho, kdo je tu stále pro vás. Každý patron a patronka jsou vždy jen pro jednoho z vás, s nikým se o ně nedělíte.

Nové patrony a patronky školíme 2x ročně. Je to delší proces, protože chceme mít maximální jistotu, že jsou to ti „praví“ pro vás. Poslední skončilo školení teď v říjnu. Na fotce jsou noví patroni a patronky.

2x ročně jezdíme na zážitkové víkendy, kde je poznáváte a máte možnost vybrat si své patrony a patronky. Ty víkendy jsou moc fajn. Kluci jezdí na raftech, holky nesportují, dělají „holčičí“ věci.

Na posledním zážitkovém víkendu 2.–4. 12. vzniklo 14 nových patronských dvojic, máme z toho velkou radost!

Tak co myslíte, chtěli byste taky své patrony a patronky? Užít si s námi super víkend? Řekněte si v dětském domově o přihlášku a vyplněnou nám jí pošlete. Další zážitkový víkend bude v květnu 2023 a moc rádi vás tam uvidíme.

Dočetli jste to až sem? Super! Máme pro vás soutěž. Tipněte si, kolik dětí získalo díky našemu programu svého patrona či patronku. Svoje tipy nám pište do konce ledna 2023 na Facebook, nebo Instagram. Kdo se trefí, dostane od nás dárek!

Těšíme se, že se uvidíme v květnu

tým Patrona



Cesty vesmírem

Vesmírné putování je téma pobytů Letního domu v tomto školním roce. Máme před sebou dva cykly pobytů (tým Sever a Jih), ve kterých budeme objevovat nové planety, hvězdy a možná celé galaxie.



Průvodcem nám je vesmírný poutník, který nese různá jména a je trochu obestřen tajemstvím. To on nám prozradil, že námi prozkoumávané vesmírné světy budou nějakým způsobem souviset s pocity, s emocemi, které každý z nás prožíváme.

První pobyt severního týmu jsme společně s dětmi z Klánovic, Krompachu a Dolních Počernic strávili ve slunečném a barvami prosvíceném Harrachově. Společně jsme se červí dírou přesunuli na planetu, kde žijí místní obyvatelé schovaní pod zemí, protože se bojí, že planetu zasáhne asteroid. Společně jsme tak prozkoumávali téma strachu, ale také odvahy a naděje. Povídali jsme si o tom, čeho se většinou lidé bojí a z čeho konkrétně máme strach my. Zjistili jsme, že strach může být také velmi užitečný pomocník a někdy i legrační kamarád. Takové naše malé strachy jsme si pak společně vyrobili jako loutku z přírodnin. Rovněž jsme přemýšleli nad tím, jaké vlastnosti by měl náš superhrdina.

Na závěr jsme společně postavili dva velké bunkry s ochrannými štíty, aby lidé mohli vyjít z podzemí a žít beze strachu a obav. Na pobytu jsme tak hodně pracovali a společně tvořili, ale také si užívali krásný podzimní čas. Vypravili jsme se na několik výletů a dokonce zvládli i malé vykoupaní ve vodopádech, kde jsme si museli dodat pořádnou dávku odvahy.

Jižní tým na svůj první pobyt vyrazil okolo svátku 17. listopadu, kdy všichni slavíme svobodu a demokracii. Červí díra nás dopravila na Planetu radosti, kde vládne věčně veselá královna Eleanor. Ta nás vyzvala, abychom s ní objevovali radost v pohybu, radost z tvoření a zkusili udělat radost i sobě navzájem. To se nám dařilo a moc jsme si společný čas užívali, ale postupně nám přišlo zvláštní, že na Planetě neexistují jiné pocity.

Dozvěděli jsme se, že na Planetě je dokonce zakázán smutek. Začali jsme pátrat, jak je to možné, a stopy nás zavedly k tajemnému muži. Ukázalo se, že je to královnin bratr Elving, kterého královna kdysi z království vyhnala. Prozradil nám, že společně před lety zažili těžké věci, ale každý z nich se s nimi vyrovnával jinak. Elving si dovolil být smutný a zranitelný, zatímco Eleanor se smutku doteď raději vyhýbala. Pomohli jsme Eleanor setkat se s bratrem a postavit se smutku čelem. I my jsme měli možnost se rituálně rozloučit se vším, co jsme ztratili, a nechali jsme naše těžkosti odplout po vodě. Večer jsme se všichni sešli u bohatě prostřeného stolu a oslavili jsme usmíření našich nových přátel Eleanor a Elvinga. Zažili jsme spoustu dobrodružství a radování, teď už jsme ale rádi zpět na pevné půdě naší domovské planety a těšíme se na další vesmírné putování!

Andrea, Eliška a Markéta z Letního domu



Tréninkový byt s Letním domem aneb Příprava na bydlení

Poslední listopadový víkend proběhl první ze sedmi tréninkových bytů v tomto školním roce. Společně s Jakubem a Káťou – pracovníky Letního domu – se ho zúčastnilo šest mladých lidí z několika dětských domovů.



První pobyt byl zaměřen především na to, abychom se vzájemně lépe poznali a naučili se spolupracovat. Vyzkoušeli jsme si několik her i náročnější aktivity zaměřené na budování vztahů. Vzájemné naladění podpořila procházka adventní Prahou, ale také dobrý vzájemný souboj na laser game.

Druhý pobyt zvládneme ještě před Vánoci, tentokrát nás čekají témata spojená s financemi. Budeme si nejen povídat, ale také si osobně vyzkoušíme spoustu věcí – např. jak vyjít s menším rozpočtem, jaké jsou typy účtů,

jak je jednoduché se zadlužit a co dělat pro to, aby k tomu nedošlo.

Čeká nás víkend nabitý informacemi, ale opět si užijeme i zábavu. Tu si tentokrát vyberou sami účastníci pobytu – jen si budou muset spočítat, kolik peněz potřebujeme na jídlo a stravování a kolik nám zbude na volný čas. Tedy finanční gramotnost v praxi.

Kuba z Letního domu



Pár hodin do začátku

Dneska si řekneme něco o skupinových setkáních v projektu Začni správně, jaká jsou, k čemu slouží a hlavně proč se jich účastnit.

Je vám skoro osmnáct a dospělí kolem vás, stejně jako u vašich spolužáků a kamarádů, začínou řešit, jestli jste dost zodpovědní, samostatní, připravení na život. Vzápětí na to začínou padat skvělé rady, ale... Kdo se o ně prosil? Představte si, že i my dospěláci jsme jednou byli ve vašem věku a bylo to úplně stejné. Taký nám všichni doma i učitelé říkali, co máme a nemáme dělat, jak se máme a nemáme chovat, že máme mít dobrou práci a zbytečně neriskovat. A jde to tak už spoustu generací. Vzpomeňte si na pohádkového Honzu. Máma ho vyhnala z pece, dala mu na cestu pár buchet do uzlíčku a pár dobrých rad na cestu a hajdy... Zvláštní je, že stejně jako ten Honza se k dobrým radám dospělých staví všichni mladí stejně, obvykle si je neberou úplně k srdci.

Co má ale pohádkový Honza a princ Velen z Večernice společného se skupinovým setkáním? No, vlastně docela dost. Ve Večernici tři bohatí chlapi v hospodě Velena opijí, svléknou do trenek a ráno ho nechají zaplatit nejen jeho útratu, ale i tu svou. Měsíčník, Větrník a Slunečník dávají nezkušenému princovi pak ještě mnoho dalších lekcí, aby ve finále mohl zachránit jejich sestřičku. Lekce jsou mnohdy pěkně tvrdé. Stejně tak Honza dostává od života co proto, aby se pak rozpomenul na to, co mu říkala máma, když ho posílala do světa. Za Velenem i Honzou jsou mnohá chybná rozhodnutí, aby se na nich poučili a v životě obstáli. Důležitý moment ale je, když se rozhodnou nechat si poradit. Tam nastává zásadní změna v ději pohádky, jde se celkem rychle do finále.

Naše skupinová setkání jsou vlastně postavená na stejném principu. Můžete se tu něco užitečného učit od lidí, kteří tu cestu prošlapávali dávno před vámi. Spoustu chyb nemusíte opakovat, když si necháte poradit. V Začni správně jsou těmi dobrými rádci dospěláci – lektoři, kteří s účastníky vedou interaktivní workshopy, takzvané Bílé vrány – lidé, kteří prošli stejnou cestu jako vy a dnes stojí na vlastních nohou a hlavně vy sami sobě navzájem. Ale pokud je vaše ego větší, než je v tom okamžiku užitečné, můžete

se rozhodnout zvládnout všechno sami. Nebudte ale překvapeni, až se – jako Velen ve Večernici – objevíte ráno s kocovinou, jen v trenkách v prasečím chlívku. Možná to zní drsně a ten pach cítíte štípat v nose, a to jen čtete moje slova. Ne, asi se vám to nestane takhle doslovně. Ale může se stát, že kocovinu budete mít spíš z finanční situace, hlava bude bolet ze složenek, asi vás nikdo nenechá polonahé v chlívku, ale jak daleko jsem od pravdy, poté co vám exekutor obstavil účet.

Myslím, že by stálo za zvážení trochu se na ten samostatný život trochu připravit. A ty dobré rady jako buchty na cestu si do uzlíčku svázat raději sami. V novém roce se na setkáních Začni správně naučíte, jakou sílu má vaše vlastní představa o životě, jakou moc má dobře stanovený cíl. Potkáme se na téma peníze a jak se chytře postavit k tomu, abyste je v peněžence a kontě vždycky měli. Dojde i na práci a bydlení a na začátku léta také na lásku, sex a něžnosti.

Z vlastní zkušenosti můžu říct, že je pohodlnější a rozhodně levnější o některých chybách slyšet, poučit se, než je nutně udělat taky. Já jsem velký paličák a všechno vím nejlíp. Hlavně jsem nechápala, jak rodiče mohli mít někdy tak divné názory. No, jen bych vám poradila, přijďte na setkání, mluvit s lidmi, kteří už odchod z dětského domova zvládli a dneska žijí fajn život. Nebojte, nějaké chyby zbydou i na vás. Jen nemusíte jít po cestách, o kterých už se ví, že nikam nevedou.

Přeji ti krásné Vánoce a v novém roce začni správně.

Vaše tvrdohlavá Jana





NF Krok domů vám představuje průvodce **Společně po svých**

Dobrý den, ahoj,

dostává se vám do rukou malá ochutnávka
z našeho průvodce **Společně po svých**.
Tato knížka slouží nejen pro ty, kteří ovlivňují
životy dospívajících a mladých dospělých
vyrůstajících v pobytových zařízeních a podílejí
se na jejich osamostatňování. Doufáme,
že podpoří i samotné děti, které čeká dospělý
život a hledají rady a tipy, jak vše zvládnout.

Knížka je ke stažení na **www.krokdomu.cz**.

Za tým autorů vás zdraví



Klára Chábová

výkonná ředitelka NF Krok domů



Johana Mertová

sociální pracovnice,
lektorka a metodička v oblasti SPOD



Andrea Šafařík

odborná metodička,
projektová manažerka NF Krok domů

O NÁS, PRO NÁS

*Podějme prosím
společně pomocnou
ruku těm mladým
bojovníkům,
pro jejich lepší
budoucnost.*



MARKÉTA

*Osamostatnit se
bez přípravy a bez
osoby, o kterou
jsem se mohl opřít,
bylo moc těžké.
Nemusi se to ale už
dit dalším mladým
dospělým a třeba
k tomu pomůže náš
průvodce.*



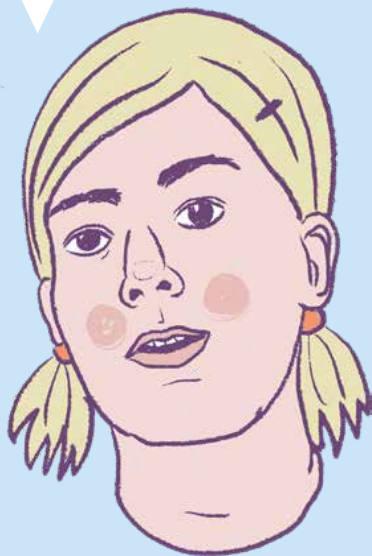
FRANTIŠEK

PRÁCE

Nepřišla jsem
na brigádu.
Vyhodí mě?

V práci
neumím
tak rychle
obsluhovat
zákazníky,
jak by moje
šéfová chtěla.
Několikrát mě
napadlo tam
raději nejít.

Nevěřím si, že
bych měla na
konzervatoř.
Asi půjdu na
prodavačku, jako
všechny holky
tady.



„Spoluzodpovědnost je potřeba žít v každé možné situaci,“

tvrdí **Mgr. Martin Lněnička**,
ředitel Dětského domova Dolní Počernice.

Zodpovědnosti se dospívající osoby nenaučí tím, že o ní bude poslouchat od nás dospělých osob. Je potřeba, aby byly zodpovědné v každé situaci. Ukážu vám to na příkladu řidičského průkazu. Projeví-li o něj dospívající osoba zájem, dozví se, že třetinu zaplatíme my, o třetinu ceny požádá naši přátelenou neziskovou organizaci a třetinu si doplatí. Smyslem je, aby byla dospívající osoba spoluzodpovědná za náklady, brala to vážně a skutečně si uvědomovala cenu řidičského průkazu. Jsme tady ale pro ni. Pokud

potřebuje jízdy navíc, společně si povídáme o tom, proč tomu tak je, a podle domluvy si řekneme, jestli si to uhradí sama, nebo přispějeme my. Když neudělá zkoušky, doplácí si navýšení nákladů. Podporujeme ji a umožníme jí si peníze od domova půjčit. Jestliže řidičský průkaz vzdá, vrací finanční dar neziskové organizaci. Ze zkušenosti vidíme, že tato spoluzodpovědnost za finance pomáhá dospívajícím brát situaci vážně.

TIPY PRO PRAXI

od Jiřího Kotchyho, ředitele Dětského domova Čtyřlístek v Plané

Každé dítě by mělo mít možnost vyzkoušet si přijímací řízení v oboru, o který má zájem. I když se zdá, že se jedná o nereálnou představu, považují za vhodné, aby si dítě mělo možnost vyzkoušet přijímačky na vysněnou školu. O těchto jeho snech by mělo být hovořeno i s jeho zákonnými zástupci.

Pokud dítě uspěje, posílí to jeho sebevědomí a připraví ho na další životní výzvy, které před ním stojí. V případě neúspěchu se dítěti dostane možnost nahlédnout na vlastní schopnosti, jež jsou často zidealizované.

Klíčové pracovníce a sociální pracovníce musí dítěti pomoci, podpořit ho a povzbudit vhodnou formou, aby u něj nedošlo k rezignaci a demotivaci. Naším cílem je, aby dítě vědělo, že je důležité pracovat na svém růstu, na dalším vzdělávání.

Nabízí se volba druhého oboru, kterou lze konzultovat se školským výchovným poradcem, případně pracovníky pedagogicko-psychologické poradny a hledat nejlepší možné řešení pro dítě.

TERAPIE

Proč mám vyprávět
intimní a citlivé věci
někomu cizímu?

Posílají mě na
terapii, chtějí
mě potrestat?

Beru prášky
na uklidnění,
ale trápím se
pořád stejně.

Myslí si, že jsem
blázen, když mluvím
o psycholožce?



„Potřebuju se zbavit paniky, i proto chodím k psychologovi,“

píše **Karolína**, která byla v dětském domově od 11 let.
O umístění si řekla sama. Dnes jí je 39 let.

Chci jít na terapii! S touhle myšlenkou jsem si pohrávala spoustu let. V dětském domově mi to nikdo nenabídl. Terapeuty jsem ze začátku hledala jen na doporučení lékařů. To už jsem byla dospělá. Moje představa? Myslím, že v tu dobu asi žádná, nevěděla jsem, co čekat a co mi bude vyhovovat. Neměla jsem s kým mluvit o tom, co se mi stalo. A čekala jsem, že mi bude líp. Vhodného terapeuta jsem našla před několika měsíci, to mi už bylo 39 let. Měla jsem panické záchvaty několikrát týdně a lékař ze záchranky mi řekl, že bych si měla někam zajít. Chodím k němu doteď a ještě spoustu let k němu chodit budu. Jsem za to vděčná. Cítím se u něj v bezpečí, nemám problém o čemkoliv mluvit, nestydím se. Jsou věci, které jsem nikdy nikomu neřekla, až jemu. Vnímá mě, pamatuje si, co říkám, nemusí se koukat do zápisů. Nepřipadám si jen jako další pacientka. Zmírnily se mi panické záchvaty. Dostávám ze sebe všechny negace ze svého života. Díky němu si uvědomuji, jaký kus práce jsem v životě udělala a jaké je štěstí, že ještě žiju. Je nesmírně ulevující moci říci

hluboko uložené a nikdy nevyřčené hrůzy. Moji vrstevníci to brali tak, že kdo někam chodí, je blázen. Potřebuji se ale zklidnit, zbavit se paniky. Potřebuji si ulevit a dostat ty hrůzy ze sebe ven. Terapie by měla být taková, aby se tam lidé vždy těšili. Aby bez nátlaku na sebe dokázali jít hluboko do skrytých prožitků a mluvit o nich. Nestyděli se plakat, smát... Bezpečné prostředí, pocit pochopení a důvěry. Aby to nebylo použito proti nim. Pomáhá mi také můj syn, který je pro mě vším, a nikdy nedokážu slovy popsat, co pro mě znamená. Také můj přítel, který je mi neskutečnou oporou už osm let. No a také mi pomáhají prášky, které jsem začala konečně brát pravidelně (na úzkosti, paniku a antidepresiva). Občas medituji a uklidňuji mě procházky v přírodě. Minulost se nedá zapomenout, ale dá se pracovat na tom, aby rány nebyly tak hluboké a bolavé. Myslím ale, že kdyby odborná podpora přišla dříve, měla bych víc sil na dospělý život. Pořád nesu velký balík bolesti a proces terapie je náročnější a zdoluhavý.

„Pokud dítě potřebuje terapii, vychovatelka mu vysvětlí, proč by pro ně byla vhodná. Vychovatelka zjistí, zda chce dítě muže, nebo ženu, přibližný věk terapeuta. Zavolá terapeutovi, domluví první schůzku a jede s dítětem. Pak už dítě dojíždí samo, jde-li to s ohledem na věk. U našich dětí se více osvědčuje individuální terapie,“

říká **Martin Lněnička**,
ředitel DD Dolní Počernice.

Možná finanční podpora pro vás

Máme pro vás dobrou zprávu! Existuje možnost, jak získat finanční prostředky od státu, které by vám mohly pomoci v přechodu do samostatného dospělého života. Každá koruna je dobrá, zvláště pak když si budete například potřebovat zaplatit bydlení, studium nebo si koupit vybavení do bytu.

Říká se tomu zaopatřovací příspěvek a existuje ve dvou variantách:

- opakovaný zaopatřovací příspěvek ve výši 15 000 Kč/měsíc,
- jednorázový zaopatřovací příspěvek ve výši 25 000 Kč.

Jak získat jednorázový zaopatřovací příspěvek?

Podějte si žádost na úřad práce v místě bydliště a doložte doklad o tom, že jste do dne zletilosti (do 18 let) pobývali v pobytovém zařízení. Můžete získat částku 25 000 Kč. (Náleží tomu, kdo nesplňuje či přestane splňovat podmínky na opakující se zaopatřovací příspěvek. Tento příspěvek je vyplacen pouze jednou!)

Jak získat opakovaný zaopatřovací příspěvek?

1. **Je třeba splnit podmínku „nezaopatřenosti“**, tzn. být ve věku až do 26 let a přitom se soustavně připravovat na budoucí povolání, tj. studovat v denním studiu. Na zaopatřovací příspěvek má však v určitém rozsahu navíc nárok i mladý člověk, který pobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně (tzn. plný invalidní důchod), splňuje-li ostatní podmínky, tedy studuje-li v denním studiu a je-li mladší 26 let.
2. **Podějte si žádost na úřadu práce v místě trvalého bydliště.**
3. **Doložte k tomu potvrzení o tom, že jste před zletilostí (18 let věku) pobývali v pobytovém zařízení** (tzn. v dětském domově, dětském domově se školou, diagnostickém ústavu nebo výchovném ústavu, v domově pro osoby se zdravotním postižením nebo zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc - ZDVOP, pokud o tom rozhodl soud).
4. **Zeptejte se své sociální pracovnice nebo sociální pracovnice pro dospělé na individuální plán**, který byste spolu měli průběžně zpracovávat, ten budete k podání žádosti potřebovat.

Nebojte se ptát.

Více informací získáte u své sociální pracovnice nebo u spřátelené neziskové organizace či si zavolejte na Úřad práce, číslo 800 779 900 nebo napište na callcentrum@uradprace.cz.

Mám nárok
na jednorázový
příspěvek, pokud
jsem nějaké
peníze nebo dary
dostal/a při
odchodu
z pobytového
zařízení?



Pokud jste při odchodu z ústavu dostal/a peníze nebo dary v hodnotě menší než 25 000 Kč, dostanete celý jednorázový zaopatřovací příspěvek (jestliže vám v ústavu dali víc, jednorázový zaopatřovací příspěvek už nedostanete). Je dobré tuto informaci úřadu práce říci/napsat.

ZE ŽIVOTA OPEN GATE



Akreditovaná školení v Open Gate

Pozvánka pro ředitele, sociální pracovníky a vychovatele

Rádi se vzděláváte? Zajímá vás téma rozvoje lidského potenciálu? Chcete prožít příjemný den v areálu školy Open Gate? Pak tady pro vás máme pozvánku do Open Gate.

Od letošního roku nabízíme jednodenní školení od téma Jak rozpoznat a rozvíjet potenciál dítěte

ze sociálně znevýhodněného prostředí. Školení je akreditované Ministerstvem práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“).

Termíny školení v první polovině příštího roku: 20. 1., 21. 4. a 9. 6. Bližší informace naleznete v pozvánce na vedlejší straně.



JIŽ PROBĚHLO

Na podzim 2022 se uskutečnila v areálu školy Open Gate v Babicích u Prahy první dvě školení určená odborné veřejnosti. Jsme rádi, že jsme mohli úspěšným absolventům rozdat prvních 26 certifikátů akreditovaných MPSV, které putovaly do Prahy a krajů Středočeského, Královéhradeckého, Libereckého a Vysočina. Mezi účastníky školení byli nejen pracovníci OSPOD, ale i z dětských domovů, pěstouni, pedagogové a zástupci neziskových organizací.

Petra Štětková

ŠKOLENÍ

Potenciál dítěte ze sociálně znevýhodněného prostředí

JAK JEJ ROZPOZNAT A ROZVÍJET

Školení akreditované
Ministerstvem práce
a sociálních věcí



20. ledna 2023
9:00 – 16:00
OPEN GATE

Lektorky:
Mgr. Petra Štětková
PhDr. Petra Bílková

MÍSTO KONÁNÍ

OPEN GATE – gymnázium a základní škola, s.r.o.
Na Násvi 5, 251 01 Babice, okres Praha-východ

PŘIHLÁŠKY

Zasílejte do 10. ledna koordinátorce vzdělávacích projektů:

- matouskova@opengate.cz
- další informace na tel. čísle +420 607 279 764

CENA ŠKOLENÍ

- 2 200 Kč na osobu
- cena zahrnuje skriptu a oběd

 The Kellner
Family
Foundation

 Open
Gate
School

opengate.cz

Rok a půl v Open Gate aneb Jak se mi změnil život

V září 2022 uplynul rok od doby, kdy Andrea poprvé zasedla do lavic gymnázia Open Gate. Tomu ale předcházelo jedno velké přání, zodpovědná příprava, a především odvaha udělat velký krok do neznáma. Andrea pro čtenáře Zámečku připravila malé ohlédnutí a shrnutí toho, co jí nová škola do života přinesla.

Gymnázium Open Gate mi darovalo spoustu skvělých zážitků a zkušeností, za které jsem neskutečně vděčná. Díky podpoře učitelů, spolužáků a poradenského centra se každý den naučím něco nového. Spousta lidí tu má taky smysl pro humor, takže se mi ještě nestalo, že bych ve škole alespoň jednou denně nedostala záchvat smíchu. Celý rok a půl hodnotím pozitivně. Byla to zábava, nebyla jsem nikdy na všechno sama a získala jsem vědomosti, které se mi budou jednou hodit.

Také se mi líbí, že tu není taková ta akademická rivalita, jaká občas bývá na gymnáziích. Tady se posunujeme každý svým tempem, a když máme pocit, že jsme v koncích, může-

me kdykoliv požádat o doučování, ať už vrstevníka nebo učitele. Díky tomu nemáme pocit, že musíme neustále s někým soutěžit, což je za mě dobře. Přátelské soutěžení o lepší výsledek na tělocviku je přirozené a můžeme se tím i zlepšit, ale když to někdo bere příliš vážně, už to tak příjemné není. A o to tady nemusím mít strach.

Skvělé je, že si kdykoliv můžu říct o radu a o pomoc. Chodím na logopedii a mám velkou radost z pokroků. A to hlavně díky tomu, že se mi nikdo nesmál a všichni ke mně byli milí. Navštěvuji i školní psycholožku, která mě vždy podpoří a dodá mi odvalu. Můžu jí říct cokoliv.



Uniformy jsou moc fajn. Ráno nemusím hodinu přemýšlet, co si vzít na sebe. Všichni nosíme to stejné, takže se nijak neporovnáváme a soustředíme se spíš na svoje chování. Navíc jsou pohodlné a péči o ně zvládáme za pomoci prádelny.

Jedno z mých nejoblíbenějších míst je školní jídelna. Jídlo je vždy moc dobré a je zde také velký výběr zeleniny a ovoce. Navíc si jídlo nemusíte objednávat předem, dáte si to, na co zrovna máte největší chuť.

Další ze zvláštností Open Gate jsou koleje, kde studenti bydlí. Je tu dost živo a není tu čas se nudit. Máme spoustu kroužků, ať už sportovních nebo nesportovních. Chodíme ven s kamarády a účastníme se kolejních akcí, například Mňamka day, kdy se soutěží ve vaření. A po zábavě jdeme na „PREP“, což je hodinka vyhrazeného času, kdy se učíme a připravujeme se na další den. Je to takový náš každodenní rituál.

Jsem ráda, že mám tu možnost tady studovat a poznat tolik inspirativních lidí. Věřím, že mě toho Open Gate ještě hodně naučí a úspěšně mě provede až do dospělosti.

Andrea Kočová
studentka sekundy gymnázia Open Gate
DD Dolní Počernice

SNĚŽÍ

Andrea Kočová

**Sněhové vločky
se ti zapletly do vlasů
a zapadaly ti za krk
studilo to,
ale ty jsi se dál smál
zima znovu přišla
a s ní sněhuláci
rukavice
koulovačky
Vánoce
na které ses těšil celý rok
vypadal jsi jak anděl
když ti zčervenal nos
a s obdivem jsi pozoroval
jak se krajina obléká do bílé.**

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky stipendiím od Nadace The Kellner Family Foundation studovat také děti z dětských domovů. Na tomto gymnáziu se těší na motivované děti, které mají chuť rozvíjet své zájmy, baví je učení, angličtina a rády by pokračovaly ve studiu na vysoké škole. Díky ubytování v areálu školy můžou na Open Gate studovat děti z celé České republiky.

O studiu na Open Gate i o stipendiích si můžete popovídat s Petrou Štětkovou, koordinátorkou projektu Open Gate.

KONTAKTY:

mobil: 702 211 488, e-mail: stetkova@kellnerfoundation.cz, web: kellnerfoundation.cz



opengate.cz



Z děcáku na uměleckořemeslnou školu. Jaké to tam je?

Studuji tříletý učební obor Vlášenkář a Maskér na Střední odborné škole uměleckořemeslné s.r.o. Tato soukromá škola se nachází v Praze 9, ve Vysočanech.

ZAČÁTKY

První den ve škole byl pro mě plný očekávání, těšila jsem se a zároveň bála nového kolektivu. Ale brzo jsme se začali bavit mezi celým kolektivem a následně nás scelil dohromady adaptační kurz. Školu jsem znala už o něco málo dříve díky výtvarnému kurzu, který slouží k přípravě na přijímací zkoušky. A musím dodat, že mi ten kurz rozhodně pomohl při talentové zkoušce.

CO BYLO TĚŽKÉ?

Pro mě bylo těžké si zvyknout na vykání. Vykáme si s učiteli, ale se spolužáky si tykáme. Také pro mě bylo těžké si zapamatovat jména mých spolužáků, jelikož na teoretickou výuku jsme spojení s truhláři, ale pouze na předměty jako je ČJ nebo AJ, ale když máme předměty k našemu oboru, tak se rozdělujeme. Adaptační kurz mi pomohl si jména tak nějak zapamatovat. A také bylo těžké si celkově zvyknout na chod školy. Ale to k tomu patří, když jsem tam prvním rokem.

CO MĚ MILE PŘEKVAPILO?

Je super, že škola doslova září rodinnou atmosférou. Pro mě jako dítě z DD je tohle element, který jen tak ledajaká škola nemá.

PRAXE

Já mám obor Vlášenkář a Maskér. Vlášenkář pomocí vlasů vytváří paruky, příčesky a vlasové doplňky do divadel či filmů, například kníry, kotlety, obočí atd. Maskér vytváří návrhy masek, zajišťuje líčení, vytváří speciální výrazové efekty pro uměleckou tvorbu, hlavně taky do divadelních představení a filmů nebo pořadů v televizi.



V prváku se na praxe zaměřuje Vlášenkářství, takže momentálně pracujeme s vlasy. Já jsem se za ty tři měsíce naučila poutkovat, což je proces poutkování vlasů do tylu, ze kterého vzniká paruka či vlasový doplněk. Také jsem se naučila šít, což je ve vlášenkářství potřeba, a teď děláme trásnění – to je proces vytváření příčesků, které mají účel buď zhušťovat či prodloužit vlasy. Tato práce vyžaduje trpělivost.

Mimo to taky musím podotknout, že se nám k tomuto oboru ještě pojí předměty jako Technologie, Materiály, Odborné kreslení, Dějiny umění a dalo by se říct, že i ta Literatura. V lichém týdnu totiž máme teoretickou výuku a v sudém praxi.

Lenka Neumannová
DD Dolní Počernice

Proč se vyučit uměleckým řemeslům a jak se můžete uplatnit po škole



Poptávka po řemeslnících vzrůstá. Například umělečtí štukatéři a umělečtí pozlacovači můžou ihned po vyučení nastoupit ve firmě a pracovat na obnovách zámků, muzeí a historických domů v ČR i v zahraničí.

- Vlášenkáře a maskéry v loňském roce zaměstnali např. ve Státní opeře, Národním divadle nebo u natáčení filmu. Výjimkou není ani okamžité uplatnění při natáčení televizních seriálů.
- Umělecký řemeslník pečuje o kulturní památky a hlavně sám vytváří umělecká díla s trvalou hodnotou.
- Zlatníci se přes brigády dostávají k práci ve šperkařských firmách.

Naše tříleté obory jsou pro žáky s výtvarnou představivostí a chutí tvořit rukama díla, která po vás zůstanou.

Nemusíte být jedničkáři v teorii, abyste u nás studovali. Důležitý je váš zájem o umění, trpělivost a zručnost.

Teoretická výuka probíhá vždy jeden týden, další týden pak praxe přímo v dílně pod vedením zkušených mistrů, a to již od prvního ročníku. Navíc jste v dílnách v malých skupinách a vyučující k vám přistupují individuálně.

Po vyučení si můžete dodělat maturitu v dvouletém nástavbovém oboru.

Vybraní žáci můžou v rámci Erasmu + vyjet na měsíční stáže do zahraničí.

JAK SE DOSTAT NA ŠKOLU

Na umělecké obory se skládají talentové zkoušky. Jejich součástí je úkol z kresby tužkou, malby temperovými barvami a předložení domácích prací. Vše probírají naši lektori v rámci přípravného výtvarného kurzu, který se každoročně koná od října do prosince.

**Žákům této školy, kteří žijí
v dětském domově, poskytuje
Nadace The Kellner Family
Foundation sociální stipendium**

Bližší informace:

www.umeleckoremeslna.cz

Objednat se můžete na dny otevřených dveří na předem domluvený den a hodinu na email:

ruzickova@umeleckoremeslna.cz

nebo telefon:

702 165 209.

Termíny dnů otevřených dveří v roce 2023:

- 10. leden
- 14. únor
- 14. březen
- 4. duben

vždy od 13 do 17 hodin.

Děti z DD Jablonné si mají kde hrát, na hřiště jim přispěla Nadace ČEZ

Nové Oranžové hřiště vyrostlo v zámeckém parku v Jablonné v Podještědí. Jeho realizaci zajistilo vedení tamního dětského domova také díky daru 170 000 korun od Nadace ČEZ. Zastaralé prolézačky nahradily nové a bezpečné herní prvky z přírodních materiálů.

„Původní prolézačky už byly opravdu zastaralé, stávající hřiště nebylo pro děti už ani dostatečně bezpečné. Proto jsme se rozhodli na stejném místě vybudovat nové tak, aby bylo v souladu s okolní přírodou zámeckého parku. Díky Nadaci ČEZ a jejímu grantu Oranžové hřiště jsme mohli pořídit lezeckou pavučinu, respektive lanovou pyramidu, houpačky, zavěšenou lávku a kládu,“ řekl ředitel DD Vlastimil

Faltýnek, který by rád do budoucna hřiště rozšířil o další prolézačky i altán pro odpočinek a venkovní výuku.

Ota Schnepf, mluvčí Nadace ČEZ



Na nové Oranžové hřiště v Dětském domově Jablonné v Podještědí se přijela podívat i šéfka školství Libereckého kraje Jiřina Princová. Na snímku ji seznamuje s herními prvky ředitel domova Vlastimil Faltýnek.

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

hrají: Cibule & Kebule

Tak co by sis přála
dostat k vánocům?

Mě stačí jenom
pohoda, klid a hlavně
zdraví pro všechny. A ty?

Já jsem chtěl to samé,
ale když už to budeš mít ty,
tak radši motorku.

HOROSKOPY



Blíženče,

spočítej, kolik je jehličí na vašem vánočním stroměčku, pak to číslo vyděl počtem vánočních ozdob a výsledek potom vyděl počtem dárků, které dostaneš. Výsledné číslo je životně důležité, a proto si ho dobře zapamatuj! Přesně za rok se v Zámečku dozvíš, co znamená.



Býku,

hned od zítřka začni každý den cvičit kliky a sklapovačky, abys měl pevné svaly. Nový rok ti totiž přinese spoustu radosti, tak musíš být silný, abys ji všechnu unesl.



Rybo,

tak hlavně, ať ty Vánoce přežiješ ve zdraví a celá.



Vodnáři,

hvězdy radí, že právě teď je ta nejlepší chvíle na urovnání pokřivených vztahů s kamarády, ale jen s těmi, kteří nejsou křiví. No, je to trochu zamotaný, ale ty si určitě poradíš, že jo?



Lve,

trpělivost růže přináší a ty se jich už brzy dočkáš! Ale pozor, víš jak dopadla Růženka...



Raku,

na Štědrý den si obleč bílou ponožku na levou nohu a černou ponožku na pravou. Černobílé pouto se zemí tě ochrání od všech průšvihů!



Kozorohu,

na Štědrý den postav sněhuláka a kolik dnů potrvá, než roztaje, tak přesně tolik měsíců zbývá do doby, než se brutálně bezhlavě zamiluješ.



Štíře,

ve hvězdách čtu, že ti na Silvestra zamotá hlavu nějaký kluk! Bude se jmenovat Jack Daniels.



Střelče,

podle konstelace Pluta a Venuše je jisté, že v příštím roce nebude jisté vůbec nic.



Berane,

přestaň nad vším pořád přemýšlet a o Vánocích zkus úplně vypnout mozek. Já ho mám vypnutý celý rok a je to pohodička.



Váho,

říká se, že „jak na Nový rok, tak po celý rok“. Ale u tebe je to naopak, čím horší budeš mít vstup do nového roku, tím lepší pak bude zbytek!



Panno,

vesmír s hvězdami ti přejí veselé Velikonoce, pod stroměčkem hodně malovaných vajíček a na štědrovečerní hostinu chutného beránka s bramborovým salátem. Jo a pozor na kosti!

JAZYKOVÉ OKÉNKO

abychom v Zámečku měli co nejméně chyb



Nejčastější pravopisnou chybou ve vašich zaslaných článcích, reportážích, básničkách a zprávách do (nejen) tohoto čísla Zámečku:

VÁNOCE



(s malým v)



(s velkým V)



Ve slově Vánoce píšeme vždy velké V!

V češtině píšeme pojmenování významných svátků vždy velké počáteční písmeno. Mezi tyto svátky patří právě Vánoce, nebo třeba Velikonoce.

V psaní přídavných jmen jako vánoční (strom) nebo vánočně (nazdobit) píšeme už obvykle malé počáteční písmeno.

Naty Sobelová, korektorka Zámečku a studentka českého a anglického jazyka na Ostravské univerzitě

Básnička

pro Máňu i Tonička

Vánoce na dveře klepou,
v ulicích zní dětský smích,
Zámeček si čteme s Pepou
píší tam, jak koulet sních.

Vánoce za kliku berou,
tetě voní z dechu líh,
bílou peřinu si stelou
kopce, kde ruch města ztich.

Rok má zase na kahánku,
na střeších se třpytí mráz
a já si čtu každou stránku
v Zámečku, co baví nás.

Helmut

Milá Zámečata,

Vánoce jsou svátky radosti. Pokud stejně jako já nesnášíte zimu a tmu, pak jsou pro vás Vánoce ještě radostnější, než se může zdát. Nejde totiž pouze o to, že se teď o svátcích nacpeme lahodným cukrovím a dostaneme dárky od Ježíška. Vánoce jsou zároveň oslavou toho, že se k nám vrací Slunce, které je na Štědrý den od nás nejvíc vzdálené.

O Vánocích se odrážíme ode dna. Na jednu stranu jsou to svátky, kdy je tma nejdelší a nejsilnější, ale zároveň už bude jenom lépe. Každým dalším dnem bude světlo dýl a tma začne ubývat.

Proto jsou Vánoce svátky naděje. Naděje, že všechno zlé začne ustupovat, stejně jako tma. A že naše dny prozáří světlo.

Přeji vám, milá Zámečata, ať přesně takové vánoční svátky prožijete. Ať se odrazíte ode dna ve všem, co vás trápí nebo štve, a do nového roku vstoupíte s odhodláním, že začnete znovu a lépe. A nezapomeňte, že záleží hlavně na vás, jak moc se vám to povede!



Ondřej Helmut Polák

Open Gate

Otevřená brána budoucnosti

Gymnázium
a základní škola



#Všestranný rozvoj

Kvalitní vzdělání dělá ze života
velkou příležitost.

- česká i mezinárodní maturita IB
pro pokračování v dalším vzdělávání
- studentské koleje s celodenním
stravováním a sportovním zázemím

opengate.cz

+420 724 730 512

info@opengate.cz

#Dny otevřených dveří

26. 01. 2023

Můžete nás navštívit i jindy.

#Stipendium

Velkorysý stipendijní program
Nadace The Kellner Family Foundation
pro studenty osmiletého gymnázia.

kellnerfoundation.cz/open-gate

+420 224 174 462

info@kellnerfoundation.cz



The Kellner
Family
Foundation



Open
Gate
School

OPEN GATE – gymnázium a základní škola
Na Návsi 5, 251 01 Babice, Říčany u Prahy